

Galaterbrevet

Chuck Smith

Kapitel 1

Galatien var inte en stad. Det var ett territorium som omfattade ett område som nu ligger i Turkiet. I Galatien fanns flera kyrkor som var grundade av Paulus.

Efter Paulus evangelistiska insatser i området och hans grundande av många kyrkor, dök det upp män som började förvränga evangeliet som Paulus hade undervisat. Evangeliet om nåd.

De började predika en annan lära som inte är ett evangelium, eftersom ordet evangelium betyder goda nyheter.

Om du talar om för mig att Gud vill förlåta mig alla mina synder och räkna mig som rättfärdig, om jag helt enkelt tror på Jesus Kristus, så är det goda nyheter.

Men om du talar om för mig att jag måste följa vissa regler och föreskrifter och lyda lagen för att bli rättfärdig, då är det inte goda nyheter därför att ingen har kunnat göra detta. Så Paulus skriver till galaterna för att ställa tillrätta denna lära som hade följt hans tjänst rakt in i deras församling.

Han skrev till dem för att åter befria dem från lagens trældom som människor försökte lägga på dem. Vi i den kristna kyrkan idag har så mycket att vara tacksamma för på grund av denne man, aposteln Paulus. Hade det inte varit för hans starka envisa ståndpunkt över frälsning genom nåd, så kunde kristendomen ha återgått till att bara vara ännu en judisk sekt.

Men Paulus tog ställning inför dem alla, och faktiskt mot dem alla, genom att hålla fast vid evangelium om nåd, frälsning genom tro och genom Guds nåd.

Så Galaterbrevet är en mycket stark avhandling mot varje form av lagiskhet, varje försök att bli rättfärdig genom våra gärningar eller mer rättfärdig genom vår lydnad till lagen. Brevet betonar verkligen nådens evangelium och rättfärdiggörelse genom tro, på ett mycket kraftfullt sätt.

Detta fantastiska brev har frigjort människor och fört dem in i en livsgivande Gudsrelation genom tro. Detta brev öppnar dörren för alla människor så att vi fritt kan komma till Gud.

Genom detta brev lär vi oss att komma till Gud, tack vare Guds kärlek och Hans nåd, inte på grundval av vår förträfflighet, våra gärningar, våra ansträngningar.

En av de första saker dessa falska lärare alltid försökte göra, var att misskreditera Paulus. Detta är ett typiskt knep av falska lärare.

Om du har blivit undervisad av en Guds tjänare, en gudsmän, så kommer de [falska lärare, ö. a.] att dyka upp och det första de gör är att försöka misskreditera den som har undervisat dig, eller den som ledde dig till tro.

Det verkar som om dessa falska lärare faktiskt aldrig försöker att evangelisera, utan de försöker alltid gå till de troende, för att ändra deras tro. Så först och främst bekräftar Paulus sitt apostlaskap och han säger även att det är:

inte av människor eller genom någon människa utan av Jesus Kristus och Gud, Fadern, som har uppväckt honom från de döda. (Gal 1:1)

Det är intressant hur folk även idag ställer samma frågor som fariséerna frågade Johannes Döparen när han döpte nere vid Jordanfloden. De sade: "Vem gav dig behörighet att göra detta? Varifrån kommer din befogenhet?"

När Jesus rensade templet, ställde de samma fråga: "*Och vem har gett dig den fullmakten att göra det?*" (Mark 11:28)

Det verkar som om folk alltid försöker hitta grunden för din behörighet. Och idag kommer många gånger människor, särskilt mormonerna, och de säger: "Vem gav dig behörighet att döpa?", därför att de undervisar att det är endast de som har rätt att ge behörighet till någon att döpa.

De undervisar att de är den enda sanna kyrkan, därför att endast i deras kyrka är det fortfarande tolv apostlar som styr. Och dessa apostlar är de enda som kan prästviga eller bevilja behörighet åt män att utöva andlig tjänst. Så frågan om behörighet är alltid deras älsklingsämne: "Vem gav dig befogenhet?"

Och så frågan om Paulus äkthet. Tja, vem gav Paulus befogenhet att vara en apostel? Vem lade händerna på Paulus?

När det gäller behörighet inom de högkyrkliga samfundet idag, så har vi också vad de kallar den apostoliska successionen genom handpåläggning.

De viger män för tjänst, och biskopen lägger sin hand på kandidaten när han viger honom, och denne biskop fick handpåläggning av en annan biskop, som fick handpåläggning av en annan biskop, som fick handpåläggning av en annan biskop, som fick handpåläggning... och hela vägen tillbaka till Petrus. Detta är den apostoliska handpåläggningen.

Så när biskopen lägger sin hand på mitt huvud och helgar mig till tjänst – föreställer jag mig i mitt minne denna hand när den går, t-t-t-t-t-t- tillbaka till Petrus. Man ser dessa bildrutor liksom snabbt flimra förbi hela vägen tillbaka till Petrus, och Petrus lägger sin hand på mig och viger mig till tjänst. Den apostoliska successionen genom handpåläggning.

Och om du inte blivit vigd av en biskop, som blivit vigd av en biskop, som blivit vigd av en biskop, som blivit vigd av en biskop, då är du inte riktigt prästvigd.

Paulus sade: "Jag var inte utsänd av någon människa. Jag är en apostel, men; *'inte av människor eller genom någon människa'*. Jag vände mig inte till människor för att få behörighet. Jag var inte kallad av någon människa. Jag var inte utsedd till tjänst av någon människa, *'utan av Jesus Kristus och Gud, Fadern, som har uppväckt honom från de döda'*."

Så Paulus behörighet går tillbaka till någon större än Petrus, till Jesus Kristus och till Gud Fadern.

Det är min uppfattning att om människor utser någon till tjänst, så är det totalt värdelöst. Jag är inte intresserad av att bli utsedd till tjänst av människor. Jag tror att det bara finns en som verkligen kan utse en person till tjänst, och det är Jesus Kristus.

Jag tror att människor i bästa fall bara kan bekräfta. Att någon lägger sina händer på mig kommer inte att kvalificera mig för tjänst och tyvärr, i kyrkans historia, så har händer lagts på skurkar och de har kungjorts som Jesu Kristi tjänare genom denna handling.

Men de var inte det och har aldrig varit det. De var bedragare och skurkar, även om de hade papper som visade att de var vigda till tjänst.

Jag bekymrar mig inte för vad människor säger om mig, utan vad Gud säger om mig. Paulus en apostel: *"inte av människor eller genom någon människa, utan av Jesus Kristus och Gud, Fadern, som har uppväckt honom från de döda."*

Jag och alla bröderna som är hos mig hälsar församlingarna i Galatien. (Gal 1:2)

Paulus ansluter sig till sina följeslagare i sitt brev till kyrkan. Ganska ofta har Paulus några personliga ord att säga i de inledande hälsningarna i sina brev, men han har faktiskt inte mycket att säga till galaterna, förutom den typiska paulinska hälsningen:

Nåd vare med er och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus, (Gal 1:3)

Det grekiska ordet nåd är ett ord som ursprungligen betyder skönhet, charm. Det har kommit att betyda oförtjänt nåd och det är dess teologiska definition.

Där finns alltid en skönhet kopplad till nåd. Den typiska grekiska hälsningen var Charis. Den typiska judiska hälsningen fred, var Shalom. Dessa två ord var alltid förenade av Paulus i hans brev: *"Nåd vare med er och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus,*

Som offrade sig för våra synder, för att rädda oss ur den nuvarande onda tidsålden, efter vår Guds och Faderns vilja. Honom tillhör äran i evigheternas evigheter, amen. (Gal 1:4-5)

Detta var Paulus öppningshälsning.

När han talar om Jesus Kristus, förklarar han att han: *"offrade sig för våra synder för att rädda oss ur den nuvarande onda tidsålden "* Denna värld styrs av Satan. Jesus kallade Satan för denna världens furste. Med hänvisning till honom sade han: *"denna världens furste kommer. Mot mig förmår han ingenting."*(Joh 14:30)

När Satan frestade Kristus genom att visa honom alla riken i världen och deras härlighet, och lovade att ge dem till Jesus om han bara skulle falla ner inför Satan, så skröt Satan: "Allt detta är mitt och jag kan ge det till vem jag vill." Jesus bestred inte detta.

Och eftersom Satan är denna världens gud, så är världen förnärvarande ond och under hans kontroll, därför att världen har getts till honom av människan. Men Jesus Kristus har för avsikt att befria er, hans barn, från den här onda världen. Det är Guds vilja att befria er ifrån den.

Denna befrielse är faktiskt tvåfaldig. När jag tror på Jesus Kristus, blir jag befriad från det grepp som världen har om mig.

En dag kommer Jesus att rädda mig ut ur världen. Just nu befriar Han mig här i världen. Jag har blivit befriad medan jag är här, men en dag kommer Han att ta mig härifrån och jag kommer då att befrias helt från den här onda världen. Men nu är jag befriad medan jag fortfarande är här. Världen har inget grepp om mig längre.

Paulus går rakt på sak:

Jag är förvånad [Jag är chockad] över att ni så hastigt avfaller från honom som har kallat er genom Kristi nåd och vänder er till ett annat evangelium, (Gal 1:6)

De var kallade in i Kristi nåd. De hade undervisats om frälsning genom tro: Att det inte är något man får som lön, något man förtjänar, eller något man kan köpa. Det är något som du bara kan ta emot som en fri gåva från Gud, inte på grundval av dina gärningar, av dina ansträngningar, eller din förträfflighet, utan helt enkelt på grund av din förtröstan på Jesus Kristus. Evangeliet om Kristi nåd.

“till ett annat evangelium, fast det inte finns något annat.”

Det vill säga, det är inte ett evangelium. Det är inte goda Nyheter.

Däremot är det några som skapar förvirring bland er och vill förvränga Kristi evangelium. (Gal 1:7)

Det finns fortfarande personer idag som förvanskar de goda nyheterna om Jesus Kristus genom att på nytt lägga på människor vissa skyldigheter gentemot lagen, eller begränsningar med hänvisning till lagen.

De tvingar på människor sina regler, föreskrifter och normer för helighet, och det är inte ett evangelium. Om du ger mig en lista på regler som jag måste följa för att vara andlig, så är det inte ett evangelium.

Jag befann mig i många år i en lagisk relation till Gud, och jag försökte följa reglerna och föreskrifterna. Varje år skrev vi på löfteskort, [på kyrkans ungdomsläger, ö. a.] och vi lovade att följa dessa regler: ”Jag kommer inte att göra detta och detta”, och andra saker.

Och jag hade ett lagiskt förhållande till Gud som jag hade alla möjliga problem med. Det berodde på att även om jag hade skrivit på löfteskortet, så kunde jag många gånger inte hålla löftena som jag hade undertecknat. Så jag kände mig dubbelt skyldig.

Senare fick jag kunskap om Guds nåd genom Jesus Kristus. Och i stället för ett lagiskt förhållande till Gud, så utvecklade jag en kärleksfull relation med Gud, och jag har haft glädje sedan dess.

Åh, vad jag älskar denna relation som jag har med Gud idag. Du kanske säger: ”Då gör du allt vad du vill sen, eller?” Ja, det gör jag, men jag vill inte göra allt längre. Jag lever faktiskt ett mer strikt liv nu när jag har en kärleksfull relation med Gud, än vad jag gjorde när jag hade en lagisk relation till Gud.

Det finns något trotsigt hos mig när det gäller regler. Jag gillar inte regler. Om jag går förbi en skylt som säger: "Rör inte", då rör jag den, eller: "Gå inte på gräset", då går jag på det. Jag gillar helt enkelt inte regler.

Det är något inom mig som liksom vill göra uppror mot regler. Jag gillar den här kärleksfulla relationen jag har med Gud. Så jag går inte på gräset, och jag rör inte. Inte för att jag inte får, utan för att jag inte vill. Om det inte behagar Fadern, så vill jag inte göra det.

Så denna kärleksfulla relation är långt överlägsen den lagiska relationen till Gud.

Paulus säger angående vad de förkunnade, (där de försökte leda människor in i en lagisk relation till Gud), att det egentligen inte är ett evangelium, utan en förvrängning av evangeliet.

[och vill förvränga Kristi evangelium. \(Gal. 1:7\)](#)

[Men om det än vore vi själva eller en ängel från himlen som predikade evangelium för er i strid med vad vi har predikat, så skall han vara under förbannelse. \(Gal 1:8\)](#)

Det är ganska starka ord; "så skall han vara under förbannelse." "Om någon människa skulle predika ett annat evangelium, eller till och med en ängel från himlen skulle komma och predika ett annat evangelium..."

Även om Moroni [den ängel som mormonerna tror förmedlade innehållet i Mormons bok, ö. a.] skulle komma och säga: "Du måste ha på dig en viss typ av underkläder för att bli rättfärdig och du måste gå igenom templets riter och fortsätta att vara en trogen mormon, om du ska bli frälst." [mormonerna bär särskilda underkläder, ö. a.]

Detta är att lägga till något till frälsningen, som ju bara är Guds nåd, och som erbjudits oss genom Jesus Kristus. Det är att lägga tillbaka bördan på oss.

En dag kom en ung man fram till mig, och jag är säker på att han hade varit en av mina elever i söndagsskolan för många år sedan, och han sade: "Chuck, jag är inte längre en kristen, nu är jag en mormon." (Jag är säker på att han vid den tidpunkten inte var tillräckligt skolad i mormonkyrkans teknik eftersom han uttryckte sig så.

De brukar försöka identifiera sig själva som kristna). Men han sade: "Jag är en mormon." Och jag sade: "Å, vad synd". Och han frågade: "Vad menar du?" Jag svarade: "Jag tycker att det skulle vara synd om en person upphörde att vara kristen och blev mormon."

Jag fortsatte: "Men som en mormon, tala om för mig Jerry, vad är grunden för ditt hopp om evigt liv?" Och han svarade: "Min tro på Jesus Kristus och fortsatt medlemskap i mormonkyrkan."

Jag sade: "Om ditt hopp om evigt liv är baserat på din tro på Jesus Kristus, så kan jag skaka hand med dig och säga: 'Bra Jerry, fortsatt.' Men i det ögonblick du lägger till något utöver det, då är det ett annat evangelium.

Även om en ängel från himlen har förkunnat ett annat evangelium som innebär att du lägger till något, utöver din tro på Jesus Kristus som ditt hopp för evigt liv - då är det inte ett evangelium." Och så:

[så skall han vara under förbannelse. Är det människor jag](#)

nu försöker få på min sida - eller Gud? Eller försöker jag ställa mig in hos människor? Om jag fortfarande ville vara människor till lags, skulle jag inte vara Kristi tjänare. (Gal. 1:9-10)

Paulus sade: "Jag försöker inte vinna en popularitetstävling bland människor. Jag försöker att behaga Gud, och jag skulle kunna ge upp denna kamp.

Jag skulle kunna ge efter för lagiskhet. Men om jag gjorde det, så skulle jag inte vara en Guds tjänare." Tack Gud, att Paulus stod fast vid sin övertygelse. Vår kyrka skulle ha varit mycket annorlunda idag, om inte Paulus hade stått fast vid nådens budskap.

Jag vill göra klart för er, bröder, att det evangelium som jag har predikat inte kommer från människor. Jag har inte fått det eller lärt mig det av någon människa. Jag har tagit emot det genom en uppenbarelse från Jesus Kristus. (Gal 1:11-12)

Så detta nådens evangelium är en uppenbarelse från Jesus Kristus till Paulus. Jag är säker på att Gud utvalde Paulus och utsåg Paulus till tjänst redan (som han själv sade), i hans moders liv.

Han skulle vara förmedlare av nådens evangelium, därför att han passade perfekt för denna uppgift. Du förstår, om det är något du inte slutför, så kommer du alltid att tänka: "Mitt misslyckande berodde på att jag inte slutförde det.

Hade jag gjort det, så hade jag känt mig nöjd." Så jag ser på mig själv och säger: "Misslyckandet beror på mig. Jag slutförde det inte."

Jag har gjort en intressant iakttagelse angående de som är buddister. När en person säger han är buddist så frågar jag honom vanligtvis: "Har du uppnått fullkomlighet och fullständig frid genom buddismen?"

Och de svarar alltid genom att säga: "Jag strävar mot det". Jag har aldrig mött någon som hävdar att de uppnått fullkomlighet. De håller alltid på att arbeta mot det. Det är alltid den här moroten i änden på pinnen.

"Jag arbetar fortfarande mot det. Jag hoppas. Jag fortsätter att sträva. Om jag försöker lite hårdare kan jag kanske uppnå målet, kan jag kanske nå fram. Kanske kan jag hitta frid och fullkomlighet. Jag strävar mot det."

Aposteln Paulus hade noggrant följt Guds lag. Han hade fullföljt den hela vägen. Han skriver om sig själv: "i fråga om rättfärdighet, den som vinnas genom lagen, en oklanderlig man." (Fil 3:6)

Paulus talar om hur han hade en större iver jämfört med sina kamrater, om sin nöd för de förlorade, och hängivenhet till Gud. Han följde nitiskt lagen. Trots detta kände sig Paulus tom och frustrerad och han kunde inte nå fram.

Och det var därför, när han insåg den underbara sanningen om Jesus Kristus, som han blev så förvandlad, därför att han hade följt lagen så noggrant han bara kunde och ändå inte funnit frid.

Petrus kunde dock inte vara sändebud för nåden, eftersom han inte hade följt lagen så noggrant. Petrus skulle kunna tänka: "Om jag ändå hade följt lagen, så kanske jag hade uppnått målet.

Så Paulus var särskilt förberedd av Gud för att ta emot evangeliet om nåd, och det kom till honom genom en direkt uppenbarelse från Jesus Kristus. Han lärde sig inte detta i kyrkan i Jerusalem eller från apostlarna och bröderna där.

Han blev undervisad genom en direkt uppenbarelse från Jesus Kristus.

Ni har hört hur jag tidigare uppträdde som jude, hur jag ytterst våldsamt förföljde Guds församling och försökte utrota den, och hur jag gick längre i judendomen än många jämnåriga i mitt folk. Mer fanatiskt än de ivrade jag för mina fäders stadgar. (Gal 1:13-14)

"Jag var bäst i klassen! Jag gick hela vägen. Jag gick helt in för lagen och för judendomen." "Längre än många jämnåriga, mer fanatiskt än de." "Men han som utvalde mig redan i moderlivet och som kallade mig genom sin nåd, beslöt att uppenbara sin Son i mig, för att jag skulle predika evangelium om honom bland hedningarna.

Jag brydde mig då inte om att genast fråga människor till råds. (Gal 1:15-16)

När Paulus mötte Jesus på vägen till Damaskus, så vände han 180 grader från att förfölja Jesus till att följa Jesus. Vilken revolution, en fullständig revolution! Paulus sökte sedan inte upp de kristna bröderna för att lära sig allt om tron, utan han begav sig ut i öknen och tillbringade flera år i öknen i Saudiarabien.

Där väntade han på Gud och tog emot uppenbarelsen om nådens evangelium, direkt från Jesus. Så detta är inte Paulus evangelium. Det är Jesu Kristi evangelium som gavs till Paulus, som i sin tur har förmedlat det till oss.

Detta är sanningen om Kristus, den frälsning som nu erbjuds till oss genom vår tro på Honom. "Jag brydde mig då inte om fråga människor till råds."

Jag for inte upp till Jerusalem, till dem som var apostlar före mig, utan jag begav mig till Arabien och vände sedan tillbaka till Damaskus. (Gal 1:17)

"Jag återvände inte ens till Jerusalem."

Först tre år senare for jag upp till Jerusalem (Gal 1:18)

Så han for inte tillbaka till Jerusalem förrän omkring 6,5 till 7 år efter sin omvändelse. Han hade rest från Jerusalem till Damaskus för att fängsla de kristna, de som åkallade Gud. Han möttes av Kristus på vägen, så att när han kom till Damaskus var han en förvandlad man.

Han betjänade de kristna som var där men insåg att han behövde veta mer. Han begav sig ut i öknarna i Arabien och väntade på Jesus, där han tog emot en härlig uppenbarelse under 3,5 år. Han återvände sedan till Damaskus för att stanna där och undervisade dem i tre år.

Slutligen kom han sedan till Jerusalem.

för att lära känna Kefas, [Petrus] och jag stannade hos honom i femton dagar. Någon annan av apostlarna träffade jag inte, bara Jakob, Herrens bror. (Gal 1:18–19)

Detta är den Jakob som skrev Jakobs brev, och som blev en av ledarna i den tidiga kyrkan. Det är inte den Jakob som var bror till Johannes som var fiskare. Han blev halshuggen innan Paulus kom dit.

Men detta är alltså den Jakob, som var bror till Jesus Kristus. Han nämns i Markusevangeliet och Paulus identifierar honom här.

Det som jag här skriver till er, det skriver jag inför Gud, jag ljuger inte. Sedan kom jag till trakterna av Syrien och Cilicien. (Gal 1:20-21)

Sju år efter sin omvändelse begav sig Paulus från Damaskus tillbaka till Tarsus där han var född, och han återgick till att arbeta som tältnakare.

Men jag var personligen okänd för Kristi församling i Judeen. De hade endast hört sägas: 'Han som tidigare förföljde oss predikar nu Evangelium om den tro han förut ville utrota.' Och de prisade Gud för min skull. (Gal.1:22–24)

Paulus hade inte någon nära kontakt med kyrkan i Jerusalem. I själva verket var de troende i kyrkan i Jerusalem, lite rädda för Paulus. De visste inte vad han var. Han skulle kunna ha varit en spion, och därför var de verkligen motvilliga till att välkomna Paulus i gemenskapen.

Så Paulus betonar det faktum att hans evangelium inte var något som han hade fått av apostlarna eller av någon annan människa. Det var något som kom till honom genom en irekt uppenbarelse från Jesus Kristus.

Kapitel 2

Fjorton år senare for jag åter upp till Jerusalem, nu tillsammans med Barnabas. Också Titus tog jag med mig. (Gal 2:1)

Utan tvekan hade Paulus tjänat i Syrien och Kilikien, området omkring Tarsus, hans hemstad. Han hade fört hedningar till tro på Jesus Kristus, och Titus var en av dem.

Det skedde ett verk av Gud i Antiokia. Många hedningar hade blivit frälsta där. Barnabas, en av bröderna i kyrkan i Jerusalem, beslöt sig för att bege sig till Tarsus och hämta Paulus för att hjälpa till i kyrkan i Antiokia.

Så han begav sig till Tarsus, sökte upp Paulus och bad honom komma tillbaka och tjäna där i Antiokia. [De stannade där i ett år, ö. a.] Och han förde Paulus till Jerusalem för att reda ut saker med apostlarna. Han ville visa dem sanningen om Paulus tro.

Och Paulus sade:

Jag for dit på grund av en uppenbarelse och lade fram - enskilt, för de ansedda - det evangelium jag predikar bland hedningarna. Det var väl inte så att jag sprang eller hade sprungit förgäves? (Gal 2:2)

Med andra ord: Han förkunnade inte detta evangelium helt öppet för kyrkan i Jerusalem, eftersom kyrkan i Jerusalem bestod av många tidigare fariséer och många judar. De följde fortfarande lagens traditioner och uppmärksammade den väldigt starkt i många avseenden.

Det fanns judar som fortfarande trodde att man inte kunde bli en kristen om man var hedning. De höll fast vid att den enda vägen att bli frälst var att tro på Jesus Kristus och därefter hålla Mose lag och vara omskuren. Detta var det grundläggande tänkesättet i kyrkan i Jerusalem.

Så Paulus lade enskilt fram det evangelium han hade predikat för apostlarna. Nådens evangelium.

Men inte ens min följeslagare Titus som är grek, blev tvingad att låta omskära sig. (Gal 2:3)

De försökte uppmuntra det och ingen utom Paulus klarade att stå emot det. För deras undervisning var: "Du måste bli omskuren för att bli frälst." Men Titus tvingades inte att bli omskuren eftersom Paulus stod emot dem.

Hade det berott på de falska bröder som smugit sig in, skulle han ha blivit tvungen till det. De hade nästlat sig in för att spionera på den frihet vi har i Kristus Jesus och göra oss till slavar. Men inte ens ett ögonblick gav vi vika för dem och underkastade oss. Vi ville att evangeliets sanning skulle bevaras hos er. (Gal 2:4-5)

Så Paulus stod upp för oss hedningar. Paulus stod upp för evangeliet som har förkunnats för oss: Att vi inte behöver bli judar. Att vi inte behöver hålla Moses lag. Allt vi behöver göra är att: *"Tro på Herren Jesus så blir du frälst,"* (Apg 16:31)

Sätt din tillit till Honom och Gud kommer att göra sitt verk i ditt liv och förvandla dig genom den helige Andes kraft. Vad du inte kan göra för dig själv kommer Gud göra för dig.

Frälsningen är Guds gåva genom din tro på Jesus. Så Paulus stod i denna konflikt, men han gav inte efter. Han gav sig inte inför trycket från apostlarna där i Jerusalem, inte för en sekund.

De som ansågs betyda något (Gal 2:6)

Jag gillar detta. Paulus är en tuff kille. Det är intressant hur vi så snabbt kan glömma Jesu undervisning. Jesus sade: *"den som vill vara störst bland er skall vara de andras tjänare,"* (Mark 10:43)

Jesus lärde sina lärjungar att sant tjänande i Guds rike handlar om att betjäna andra. Han tog en handduk, tvättade deras fötter, och placerade sig själv som en tjänare ibland dem. Och han sade: "Nu ser ni vad jag har gjort. Gå och gör detsamma."

"Lyckliga är ni om ni gör detta, om ni placerar er själva som tjänare. "Om jag, som är er Herre, har tjänat er, då borde ni tjäna varandra." (fritt från Joh 13:14-17).

Men det verkar som om vi alltid utvecklar någon form av hierarki i kyrkan. Vi skapar en liten krets av ledarskap där vi börjar hysa vördnad för människor. Det är så lätt att bli offer för detta och tänka: "Hm, jag är något. Jag är någon."

Man börjar sedan isolera sig från människor. Man förlorar snart kontakten med människor och snart förlorar man kontakten med verkligheten.

Det finns en Guds tjänare som jag beundrar mycket. Jag tror att han har använts av Gud i ett kanske större mått än nästan någon annan människa som lever idag. När jag träffade honom så var jag helt tagen av den enkla, fina attityden hos den här mannen.

Och det är Billy Graham. Han är en helt anspråkslös person. Tänk vad Gud har använt honom. Folk har stor vördnad för honom. Jag kände också så när jag träffade honom.

När han sedan började prata med mig, blev jag helt fascinerad av denne mans sköna öppenhet och närvaro. En vän till oss som är flygvärdinna hade vid ett tillfälle Billy som passagerare på sitt plan.

Billy sade till honom: "När du är klar med dina arbetsuppgifter kan du väl komma hit och sätta dig ner och prata." [en man kallas också för flygvärdinna, ö. a.]

Så han satte sig ner och pratade med Billy på planet i omkring en timma, och därefter sade Billy: "Ge mig ditt telefonnummer! Nästa gång jag är i Kalifornien så ringer jag dig. Kanske vi kan ses."

Det är den typ av människa han är. Det är underbart. Inte undra på att Gud har använt honom så mäktigt och att Gud har kunnat fortsätta att använda honom genom åren.

Han har förstått vad det är att vara en Guds tjänare. Han har inte placerat sig själv i en position av överlägsenhet gentemot andra.

Det fanns en viss liten grupp i Jerusalem som hade upphöjt och etablerat sig själva. Paulus sade om dem: *"De som ansågs betyda något"*

*-hurdana de en gång varit gör ingen skillnad
för mig, Gud ser inte till personen (Gal 2:6)*

För flera år sedan, när jag kände mig desillusionerad i det samfund som jag verkade i, började jag se mig omkring efter andra samfund. Jag hoppades att hitta det perfekta samfundet. (Men om jag hade gått med, skulle det inte längre ha varit perfekt :)

Så jag träffade pastorerna, äldstekarerna och ledarna för andra samfund, därför att jag inte gillar den kultur som upprättats inom kyrkosamfund. Det skapas en andlig hierarki som föder ett slags kyrkopolitiskt "rygg-kliande".

Man klättrar uppåt och får en position av makt. Där sitter man sedan i sin stol med en dryg attityd osv. Jag ansåg att detta inte hörde hemma i sann kristendom.

Jag letade efter en gemenskap där man hade attityden: "Vi klär alla på oss våra byxor, ett ben i taget. Vi är inte särskilt olika." Så jag träffade många av dessa grupper med högt respekterade samfundsledare.

Du vet, de sitter där i sina stolar, med sina glasögon, och tittar bistert på dig och försöker skrämma dig. Det är hela spelet, att avskräcka dig och göra dig modfälld.

De försökte skrämma Paulus till att låta omskära Titus och få Paulus att backa. *"De som ansågs betyda något - hurdana de en gång varit gör ingen skillnad för mig, Gud ser inte till personen"*

Gud hyser ingen vördnad för dessa män. Gud låter sig inte skrämmas av dem. "Nationerna är som ett dammkorn i en vågskål"(fritt från Jes 40:15), hur mycket mindre är då inte människan?

Det är ett intressant litet bibelställe: "Nationerna är som ett dammkorn i en vågskål." En köpman hade en vågskål när folk handlade sina varor eftersom de köpte varorna efter vad de vägde.

Köpmännen hade sikel-vikter [en gammal judisk mynt- och viktenhet som förekommer i bibeln, ö. a.] som de placerade i vågskålen.

När en köpman skulle visa hur ärlig han var, blåste han av dammet från vågskålen innan han satte varorna där, för att ingen skulle köpa hans damm. Det var en symbolisk gest för att visa: "Jag är den ärligaste killen i trakten."

Så detta damm i vågskålen är en passande bild. Folk kunde se köpmannen blåsa av dammet från vågskålen innan han satte varorna på den, så att alla skulle veta att de gjorde en rättvis affär.

"Nationerna är som ett dammkorn i en vågskål". Gud kan blåsa bort dem. Hur mycket mindre är då inte människan?

Så Gud ser inte till personen. Gud låter sig inte skrämmas av någon människa.

De som ansågs betyda något (Gal 2:6)

De som hade tagit sig auktoritet och talade med makt och allt.

– mig ville dessa ansedda inte ålägga något mer. (Gal 2:6)

De kunde inte påverka mig.

Tvärtom, de insåg att jag hade blivit betrodd med evangelium till de omskurna liksom Petrus till de omskurna. Han som hade gett Petrus kraft att vara apostel bland de omskurna har också gett mig kraft att vara det bland hedningarna.

Och när Jakob, Kefas och Johannes, som ansågs vara pelarna, förstod vilken nåd jag hade fått, räckte de mig och Barnabas handen som tecken på gemenskap. Vi skulle gå till hedningarna, de till de omskurna. (Gal 2:7-9)

“Som ansågs vara pelarna,”– Åh Paulus, jag gillar dig!

”Räckte de mig och Barnabas handen”– Och det är bra, detta var ett verkligt problem som fanns i den tidiga kyrkan och det löstes på detta sätt.

Det är bra för oss att se att vi alla har vår egen kallelse och att våra kallelser är olika. ”Gud har kallat dig att tjäna bland de omskurna, bra, kör på det, Petrus! Gud har kallat mig till hedningarna, bra, jag kör på det.” Vi har att göra med olika typer av människor där vi behöver betona olika saker.

Jag kan se värdet av olika samfund, eller åtminstone att vi har olika slags kyrkor. Jag ser ett värde av att ha liturgiska kyrkor som betjänar människor som bäst kan relatera till Gud i en liturgisk miljö. Jag kan också se syftet med de kyrkor som är mer emotionella, för människor som förhåller sig till Gud på ett mer känslomässigt sätt.

Jag gläder mig verkligen över att Gud är så nådig att Han försöker nå oss människor på våra olika nivåer. Och Gud har nått mig på den nivå där jag befinner mig. Gud har också nått dig på den nivå där du befinner dig. Han försöker nå varje människa oavsett på vilken nivå de befinner sig.

Om en person är på en mer känslomässig nivå och gillar hög tonhöjd, så möter Gud den personen på den nivån, därför att Gud älskar honom. Om en person är mer stillsam och uppskattar ett mer högtidligt sätt, så möter Gud den personen på detta sätt.

Så vi skall vara tacksamma för de liturgiska kyrkorna med dess ritualer, och likaså för de mer känslobetona kyrkorna. Vi bör inse att Gud använder var och en av dessa kyrkor för att möta människor som befinner sig på olika på delar av skalan. Gud vill även möta dem som befinner sig nägonstans mitt i mellan.

Gud älskar oss alla och Gud gör inte skillnad på människor. Därför möter han var och en av oss just där vi befinner oss. Problemet uppstår när vi säger att vårt sätt är den enda som gäller, och att det är överlägset andras.

Att vi tänker att Gud älskar oss mer eftersom vi relaterar till Gud på ett bättre sätt än andra. Nej, så är det inte. Det är det bästa sättet för mig att relatera till Gud på.

Men det finns en del människor som inte kan relatera till Gud på samma sätt som jag relaterar till Gud. Det är också intressant att det finns de som säger till mig: "Du är för känslös", och att det samtidigt finns andra som säger: "Du är inte tillräckligt känslös."

Jag räknar med att jag relaterar till Gud någonstans i mitten. När folk "slår" dig från båda sidor, så vet du att du måste vara i mitten :) Om de "angriper" dig från bara en sida då befinner du dig i ena änden, men när de "slår" dig från båda sidor då är du i mitten.

Så Paulus var överens med de andra om att de hade olika kallelser: "Gud har kallat er, Petrus, Johannes, och Jakob till judarna. Det är bra. Gud har kallat mig till hedningarna. Ni kan utveckla er relation till Gud på judiskt sätt. Vi kommer att utveckla vår kärleksfulla relation med Gud genom nåden."

Paulus gör bara ett litet tillägg:

Bara en sak ville de, att vi skulle tänka på de fattiga, (Gal 2:10)

Med andra ord, de frågade oss om hjälp. "Nu ska vi betjäna judarna men vi behöver hjälp, så glöm inte de fattiga."

Paulus sade:

och det har jag också vinnlagt mig om att göra.
(Gal 2:10)

Det vill säga att hjälpa de fattiga. Om ni kommer ihåg, gjorde Paulus många gånger insamlingar från de andra kyrkorna för att ge till kyrkan i Jerusalem. Han ville hjälpa dem i deras fattigdom. Sådan var Paulus.

Men när Kefas [Petrus] kom till Antiokia (Gal 2:11)

Det vill säga, det var den församling som man på sätt och vis kan kalla Paulus hemförsamling. Det var från denna bas som Paulus kom och gick. "När Petrus kom till Antiokia."

gick jag öppet emot honom, eftersom han stod där dömd. Ty innan det kom några från Jakob, [kristna med judisk bakgrund, ö. a.] brukade han äta tillsammans med hedningarna. Men när de hade kommit, drog han sig alltmera undan och höll sig borta från hedningarna av fruktan för de omskurna.

Även de andra judarna hycklade på samma vis, så att till och med Barnabas drogs in i deras hyckleri. Men när jag såg att de inte var på rätt väg och inte följde evangeliets sanning, sade jag till Kefas [Petrus] inför alla: "Om du som är jude lever på hedniskt vis och inte på judiskt, varför tvingar du då hedningarna att leva som judar?" (Gal 2:11-14)

Så Petrus vacklade här, vilket han var känd för. Han hade kommit ner till Antiokia och han åt med hedningarna. På denna tid hade kyrkorna vad de kallade Agapemåltid.

Det är ungefär vad vi idag skulle kalla för knytkalas. Och vanligtvis samlades de en gång i veckan för att ha Agapemåltid. Alla hade med sig en maträtt och sedan åt de allt tillsammans. Måltiden avslutades med nattvard.

Agapemåltiden kallades för kärleksmåltid i den tidiga kyrkan. Den tjänade ett stort syfte för de fattiga. Många gånger var detta den enda anständiga måltiden som de åt under hela veckan. Många av de kristna var slavar och var därmed undernärda. Detta var den enda ordentliga måltid de fick.

Så alla delade med sig av sin mat och alla satt och åt tillsammans. Petrus kom och även han satt tillsammans med dem och åt, men detta är tabu för en god judisk man. Genom att de äter tillsammans så blir de ett med varandra, och på så sätt blir judarna ett med hedningarna.

Ur judisk och ortodox synvinkel så var detta dåligt. Men Petrus såg Kristi kärlek och insåg att hedningarna var hans bröder i Herren, så han satte sig ner och åt med dem. Ni kanske kommer ihåg att Petrus tidigare hade en uppenbarelse på taket på Simons hus i staden Joppe.

En linneduk sänktes ned och den innehöll alla slags orena djur. Herren sade: "*Stig upp, Petrus, slakta och ät.*" Han svarade: "Åh, inte jag Herre, jag har aldrig ätit något orent." Jesus sade: "Kalla inte det för orent som jag har förklarat rent." Detta hände tre gånger.

Sedan sade Herren: "Vid dörren står några män. Följ med dem och ställ inga frågor."

Så Petrus gick ner till porten och där stod tre män från Cesarea och de sade: "Vår husbonde Kornelius, som är en romersk officer, hade en syn där en ängel sade till honom att han skulle sända oss hit, för att leta upp dig. Vi skulle sedan föra dig tillbaka till honom, för att du skulle förklara Guds sanning för oss."

Petrus följde med dem och han kom fram till Kornelius hus i Cesarea. Kornelius öppnade dörren och sade: "Prisa Herren! Välkommen in Petrus!" Petrus sade: "Du vet att det är förbjudet för mig att gå in i ditt hus – en hedning hus." Men han fortsatte: "Gud sade till mig att inte kalla det för orent som Han har förklarat rent. Så jag skall stiga in. Vad vill ni veta?"

Kornelius svarade: "Häromdagen när jag bad, omkring klockan tre på eftermiddagen, så kom en ängel och talade om för mig att jag skulle sända bud efter dig, och att du skulle undervisa oss om vad vi behövde veta. Så bollen ligger hos dig. Vad behöver vi veta?"

Så Petrus började dela evangeliet med dessa hedningar. En grupp av Kornelius vänner hade också samlats där i hans hus för att höra vad Petrus hade att säga.

Under tiden som Petrus talade till dem, föll den helige Ande över dem och Petrus blev chockad: "Dessa människor är hedningar. De har tagit emot den Helige Andes gåva, vad händer?" Petrus sade: "Mina vänner, [han talar till sina judiska vänner, ö. a.] jag gjorde ingenting. När vi kommer tillbaka till Jerusalem måste ni vittna för mig. Det var inte jag som gjorde det."

Han ville inte ta ansvaret för detta. Han hade de judiska vittnena med sig tillbaka till Jerusalem, för att förklara att han inte riktigt var ansvarig för denna händelse. Petrus betonade att det var något som Gud hade gjort. Han ville inte hamna i problem. Han hade ju till att börja med gått in i en hednings hus.

Men Herren hade börjat bryta ner en del av de barriärer som fanns hos Petrus. Han kom till Antiokia, såg den underbara gemenskapen, och deltog i kärleksmåltiden. Men sedan kom vissa bröder ner från Jerusalem, Jakobs vänner, och Petrus visste att om de såg honom äta med hedningarna, så skulle de rapportera om honom. "Petrus äter med hedningarna, åh, nej! Vad händer nu?"

Så Petrus drog sig undan och vid nästa kärleksmåltid så satt han tillsammans med en liten grupp judar. Det blev en delning i Kristi kropp. De andra judarna hade ätit i gemenskapen så att kyrkan hade en slags enhet. De var ett i Kristus och upplevde en underbar enhet, men nu blev det istället en delning.

Petrus var en del av det och eftersom andra judar såg Petrus hyckla, så började de också hyckla och t.o.m. Barnabas drogs med. Han hade varit med Paulus och predikat för hedningarna, men även han blev påverkad av detta och bytte bord vid festmåltiden.

Det var då Paulus klev in och tillrättavisade Petrus öppet inför alla. Han sade: "Det är inte rätt. Du kom ner och började leva som en hedning, du som är jude, men nu försöker du tvinga hedningarna att leva som judar." Paulus tillrättavisade Petrus öppet inför alla. Nu fortsätter han med att säga:

[Vi själva är visserligen judar till födelsen och inga hedniska syndare. \(Gal 2:15 \)](#)

Vi äter inte fläskkött, vi äter inte kanin, vi äter inte någon sorts mat som lagen säger att det är en synd att äta, och vi är inga hedniska syndare.

[Men eftersom vi vet att människan inte förklaras rättfärdig genom laggärningar utan genom tro på Jesus Kristus, så har också vi satt vår tro till Kristus Jesus, för att vi skall stå som rättfärdiga genom tro på Kristus och inte genom laggärningar. Ty genom laggärningar blir ingen människa rättfärdig. \(Gal 2:16\)](#)

Så Paulus sade: "Även vi som har hållit lagen, kan endast bli rättfärdiga genom tro." Ingen kan bli rättfärdig genom laggärningar. Att vi lyder Guds lag kan inte frälsa oss.

Även om vi skulle kunna hålla hela Guds lag, så skulle det inte rädda oss. Detta är ett av problemen med det judiska folket idag. Detta är exakt vad de förlitar sig på för sin frälsning. Sina egna ofullkomliga laggärningar.

Jom Kippur [Jom Kippur, försoningsdagen, en helg inom judendomen som är den viktigaste och allvarligaste högtiden för troende judar, ö. a.] är inte längre en dag för offer av synder. Det är en dag för eftertanke för judarna där de reflekterar över sina goda gärningar och söker efter att bli rättfärdiga inför Gud genom dessa gärningar.

Men Paulus sade: "Genom laggärningar blir ingen människa rättfärdig." Rättfärdiggörelse kommer genom tro på Jesus Kristus.

Men om vi genom att söka rättfärdigheten i Kristus visar oss vara syndare, skulle då Kristus stå i syndens tjänst? Nej, och åter nej! Men om jag bygger upp igen det som jag har rivit ner, då står jag där som en överträdare. (Gal 2:17-18)

Så Paulus talar om sin nyfunna tro och uppenbarelsen han hade fått som innebär att Gud tar emot honom och gör honom rättfärdig, på grund av att han tror på Jesus Kristus.

Han som misströstade när det gällde sina egna laggärningar, söker nu den rättfärdighet som kommer genom tron på Kristus. Han följer inte längre lagens traditioner.

Han kunde äta en skinksmörgås om han ville och han fortsätter med att säga: "Om jag åter skulle försöka bygga en relation till Gud genom lagen, den som jag rev ner när jag insåg sanningen om Jesus Kristus, då skulle jag åter bli en syndare. Ty genom lagen..."

Ty jag har genom lagen dött bort från lagen för att jag skall leva för Gud. (Gal 2:19)

Med andra ord, lagen dömde mig till döden. Och det är allt lagen har gjort för oss alla. Den dömer oss till döden eftersom ingen har kunnat hålla lagen.

Bibeln säger: "Ty den som håller hela lagen men bryter mot ett enda bud är skyldig till allt." (Jak 2:10) Återigen säger bibeln: "Under förbannelse står den som inte håller fast vid allt som är skrivet i lagens bok och gör därefter." (Gal 3:10)

Så om du försöker bli rättfärdig genom lagen och du missar en punkt vid ett tillfälle, när som helst i ditt liv, då är du under lagens förbannelse som är döden. Så Paulus sade: "Lagen dödade mig och jag har dött bort från lagen, men jag lever för Gud.

Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig. (Gal 2:19-20)

Jag lever nu ett nytt liv. Mitt gamla liv byggde på laggärningar. Mitt gamla liv var självcentrerat. Mitt gamla liv var fyllt av stridigheter, avund, svartsjuka och upproriskhet. Nu handlar det inte längre om mig."

Vad underbart det är när våra liv inte längre handlar om oss. Det är inte längre vi själva som står i centrum, utan Jesus Kristus.

Det är inte längre jag som sitter på tronen, nu tronar Jesus Kristus i mitt hjärta. Jag försöker inte längre leva för mig själv utan jag vill leva för Jesus Kristus.

Och det liv jag nu lever i min kropp, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig för mig. (Gal 2:20)

Jag är inte längre den gamle Chuck. Jag har ett nytt liv och ett nytt centrum för mitt liv. Den gamle självcentrerade Chuck har dött och blivit korsfäst med Kristus.

Nu lever jag Gudslivet genom tron på Jesus Kristus som har älskat mig och utgivit sig för mig, så att jag skulle ha detta nya Kristus-centrerade liv. Så att jag skulle ha en ny relation med Gud och ha andligt liv. Paulus sade:

Jag förkastar inte Guds nåd. Om rättfärdighet kunde vinnas genom lagen, då hade Kristus dött förgäves. (Gal 2:21)

Ni kommer ihåg när Jesus var i Getsemane trädgård, natten före hans korsfästelse. Jesus böjde knä och bad: *"Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig."* (Matt 26:39)

Vad menade Han? Vad skulle vara möjligt? Jo, Han bad att Han skulle slippa detta lidande ifall människans frälsning var möjlig på något annat sätt eller genom någon annan åtgärd.

Så om det hade varit möjligt att människan kunde bli återlöst av lagen, då hade inte Jesus behövt dö för oss. Gud skulle ha fastställt kraven och kanske skulle en eller två personer längs vägen ha klarat det, om de hade dött tillräckligt snart.

Jesu Kristi kors förkunnar för alla människor, för alla tider att det bara finns en väg genom vilken människan kan bli frälst och se Guds rike.

Om Gud hade kunnat frälsa människan på något annat sätt, genom någon serie av gärningar och upprättande av vissa regler, krav och föreskrifter osv, så är jag säker på att Han skulle ha besvarat Jesu bön. *"Min Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig. Men inte som jag vill utan som du vill."* (Matt 26:39)

Genom det faktum att Jesus led i människors händer och lät sig korsfästas, så förkunnar Gud för oss alla, att det inte finns någon möjlighet till frälsning genom gärningar, laggärningar eller någon ansträngning från människans sida.

Och som Paulus sade: *"Jag förkastar inte Guds nåd: Om rättfärdighet kunde vinnas genom lagen, då hade Kristus dött förgäves."* Hans död skulle då inte varit nödvändig. Men vi kan inte bli rättfärdiga genom lagen.

Vi kan inte bli rättfärdiga genom att hålla regler och föreskrifter. Jag kan inte ge dig en norm för rättfärdighet och säga: "Om du gör detta och detta, kommer du att bli rättfärdig." Tyvärr har många kyrkor försökt att göra just detta.

De har haft sina normer för helighet och talat om för kvinnorna, vilken typ av kläder som är rättfärdiga och vilken typ som är orättfärdiga.

De har talat om vilken typ av smycken man kan bära och vilken typ man inte kan bära. De har talat om hur man skulle ha håret, vilket som var det rättfärdiga sättet och vilket som var det orättfärdiga.

Det är intressant att de inte sade så mycket om de män som klädde sig extremt flashigt. Men de hade verkligen mycket att säga till kvinnorna.

Kvinnor har också fått höra att det är orättfärdigt att bära make-up. (Skulle det då betyda att de blev mer rättfärdiga om de tvättade bort sin make-up?).

Rättfärdighet handlar inte om det yttre. Det handlar inte heller om ifall vi äter kött och skinka eller inte. Rättfärdighet är något som Gud tillskriver mig genom nåden på grund av min tro på Jesus Kristus. Gud ser på mig och han ser mig i Kristus.

Han ser mig genom Kristi rättfärdighet. Eftersom Han endast ser mig i Kristus, och det är min ställning inför Gud, så står jag inför Gud i Kristus Jesus.

Så Han ser inte på mig men Han ser på Jesus Kristus och Han säger: "Hm, den där Chuck är en rättfärdig man." Jag vill bara säga: "Tack Jesus, jag uppskattar vad du har gjort för mig. Jag älskar din nåd Herre."

För det är genom Guds nåd som jag räknas som rättfärdig inför Gud. Jag hade inte kunnat räknas som rättfärdig i mig själv, men jag har försökt, tro mig. Jag var mycket självrättfärdig. Jag var mycket självrättfärdig eftersom jag aldrig hade varit ute i svängen under hela mitt liv.

Jo, jag gick ut och dansade en gång och det var hemskt. Jag kände skuld i flera år efter den händelsen. Problemet var att jag gillade det, och det kändes hemskt. Jag kände mig verkligen skyldig. Men jag rökte aldrig.

Jag drack aldrig. Så jag kände mig väldigt, väldigt rättfärdig förutom när det gällde just dansen. Fortfarande idag har jag aldrig rökt eller druckit, men det gör mig inte rättfärdig och jag ser inte på det.

Jag är inte självbelåten och egenrättfärdig över det. Det betyder ingenting. Det är inte det som gör mig rättfärdig. Gud räknar mig som rättfärdig därför jag tror på Jesus Kristus. Det är grunden för min ställning inför Gud. Det är vad Paulus kom fram till.

Han hade försökt att bli rättfärdig genom gärningar och genom lagen. Han hade följt den så långt som någon kunde följa den. Men när han insåg den underbara sanningen om Jesus Kristus, vände han med glädje om till den nya rättfärdighet som kommer från Kristus genom tron.

Så han försvarar nu de hedniska troende, trots trycket från ledarskapet i Jerusalem, och talar om för dem: "Stå fasta i den frihet till vilken Kristus har frigjort er.

Låt inte människor snärja er med trældom genom att ni måste leva i ett lagiskt förhållande till Gud. Njut i stället av er kärleksfulla relation med Honom."

Gud älskar mig. Gud har förlåtit mig mina synder på grund av min tro på Jesus Kristus. Det är vad som räknas. Gud räknar mig som rättfärdig på grund av min tro på Jesus Kristus. Inte på grund av vad jag gör eller inte gör.

Den rättfärdighet som jag står inför Gud med, är fullbordad. Jag kan inte lägga något till den.

Om jag strävar efter att lägga något till det, så tar det istället bort från den rättfärdighet som Gud har gett mig eftersom jag då åter börjar se på mig själv, i stället för att se på Jesus.

Varje gång jag ser på mig själv så får jag problem. När jag håller ögonen på Jesus så är jag okej. Håll dina ögon på Honom. Njut av Guds nåd och den ställning av rättfärdighet som Gud har gett till dig genom tron.

Fader, vi tackar dig för detta underbara evangelium som vi har fått, evangeliet om Jesu Kristi nåd. Tack Fader, för att Du uppenbarade detta för Paulus och för hans ståndaktighet och trofasthet i att föra det vidare till oss.

Att vi Herre, som är hedningar, kan ha denna kärleksfulla relation med dig tack vare att Du har förlåtit oss alla våra synder, och räknat oss som rättfärdiga genom vår tro på Jesus. Välsigna oss nu, hjälp oss nu. I Jesu namn vi ber, Amen.

Kapitel 3

En liten bakgrund: Aposteln Paulus hade varit i området Galatien. Galatien var inte en stad utan ett territorium som var ett län eller en delstat. Många kyrkor hade grundats där.

När Paulus hade rest iväg dök det upp andra lärare som förkunnade att galaterna inte kunde bli frälsta genom en enkel tro på Jesus Kristus. Utöver sin tro skulle de lägga till omskärelse och lydnad för lagen.

Många av de troende i dessa kyrkor som hade förts till tro på evangeliet om Jesus Kristus genom Paulus predikan, lurades av de lärare som följde i Paulus spår. Så därför uppstod en splittring bland bröderna i området.

De falska lärarna ifrågasatte Paulus auktoritet som apostel, och de förespråkade att det var nödvändigt att konvertera till judendomen för att bli frälst.

De sade att galaterna måste hålla lagen och deras rättfärdighet skulle bygga på att de följde dessa särskilda regler. Därför sade Paulus i slutet av kapitel två: *"Jag förkastar inte Guds nåd. Om rättfärdighet kunde vinnas genom lagen, då hade Kristus dött förgäves."*(Gal 2:21)

Krafftfulla, men mycket sanna ord. Ni förstår, om jag kunde bli rättfärdig genom att hålla en uppsättning av regler, så hade Jesus inte behövt dö.

Det faktum att Jesus dog förkunnar för oss att ingen människa kan bli rättfärdig genom sina egna ansträngningar eller genom sina egna gärningar.

Gud har lagt en grund för rättfärdighet, men den bygger inte på gärningar och lydnad till lagen, utan på vår tro på Jesus Kristus. Paulus fortsätter sedan i kapitel tre:

Ni dåraktiga galater! Vem har förhäxat er, ni som har fått Jesus Kristus framställd för era ögon som korsfäst? Endast det vill jag veta: tog ni emot Anden genom att hålla lagen eller genom att lyssna i tro? Är ni så dåraktiga? Ni som började i Anden, skall ni nu sluta i köttet? (Gal 3:1-3)

Paulus tar dem tillbaka till början av deras frälsning, när de först trodde på Jesus Kristus och genom sin tro räknades som rättfärdiga inför Gud. Innan de hade gjort några gärningar över huvud taget, så räknade Gud dem som rättfärdiga.

Men nu hade några kommit och sagt: "Om ni verkligen vill bli rättfärdiga måste ni göra så här", och de började fastställa vissa regler för rättfärdighet (vilket vi så ofta är benägna att göra):

"Om du läser tio kapitel i bibeln varje dag, och läser ur en andaktsbok varje morgon och tillbringar en halvtimme i bön, så kommer du helt säkert att bli mycket mer rättfärdig än den som inte gör detta."

Vi är ofta benägna att göra denna typ av tillägg till en persons tro. *"Ty genom laggärningar blir ingen människa rättfärdig."* (Gal.2:16)

I Guds ögon. Om vi kunde bli rättfärdiga genom att lyda lagen, eller någon uppsättning av regler, så dog Kristus förgäves.

Galaterna blev lurade och de var förhåxade av undervisningen. Den lät så logisk.

Paulus säger till dem: "Tog ni emot Anden genom laggärningar eller genom att lyssna i tro?" Det är en retorisk fråga eftersom det självklara svaret är att de tog emot Anden genom tro.

Brevet till galaterna är viktigt eftersom det verkar som om vi även idag har en stor tendens att förtrösta på gärningar som en grund för vår relation med Gud.

Men det är alltid en farlig grund för vår relation med Gud, eftersom våra gärningar inte ens alltid godkänns av oss själva.

När jag var barn önskade jag med rätta att få uppleva Guds helige Andes fullhet över mitt liv. I den församling där jag växte upp tillbringade jag många kvällar på så kallade väntande möten. Jag väntade på vad de kallade dopet i den helige Ande.

I de kyrkor där jag växte upp förekom ofta så kallade vittnesbördsmöten. Ganska ofta frågade de på kvällsmötena: "Är det någon här i kväll som har ett vittnesbörd för Herren?"

Oftast var det en viss tid av dessa möten som var avsatta för personliga vittnesbörd. Folk gick upp och vittnade om Guds godhet, Guds nåd och Guds välsignelser och många gånger om problem, men hur Gud hjälpt dem osv.

Mycket av min teologi formades av dessa vittnesbördsmöten, och det gjorde att min teologi var mycket förvirrad. Jag hörde folk vittna om att de hade tagit emot dopet i den helige Ande, och jag längtade själv efter att få ta emot dopet i den helige Ande.

Jag hörde folk säga saker som: "När jag till slut lade ifrån mig mina cigaretter och sade: 'Gud, jag kommer aldrig röka igen', då döpte Gud mig i den Helige Ande." Tyvärr, så rökte jag inte själv, eller lyckligtvis, så jag kunde inte lägga ifrån mig några cigaretter.

Det kanske inte sades rakt ut, men det fanns små antydningar om att dopet i den helige Ande, på något sätt, kom som en belöning när man uppnått en viss nivå av helgelse.

Så jag strävade efter att få Anden genom laggärningar, genom att hålla reglerna. Varje år skrev jag på ett löfteskort: "Jag kommer inte att gå ut på dans och nöjen. Jag kommer inte att röka och dricka osv." [dessa löften gjordes på kyrkans ungdomsläger, ö. a.]

Varje år efter att jag hade undertecknat löfteskortet försökte jag omedelbart ta emot den Helige Ande, eftersom jag precis hade skrivit på löftet. "Herre, se, jag kommer att vara god."

Och jag brottades med detta därför att jag inte kunde förstå varför jag fick vänta i så många år, och varför Gud aldrig fyllde mig med Anden.

När jag slutligen fick ta emot av den helige Andes kraft i mitt liv, så skedde det när jag av tro en dag bara sade: "Ja, Herre, jag tar emot det." Jag hade då släppt mina tankar på att jag var rättfärdig i mig själv på grund av att jag inte rökte och drack. Jag hade nämligen fått problem eftersom en vän till mig, som rökte, fick ta emot av den helige Andes kraft, och jag tyckte inte att Gud var helt rättvis. Jag visste att jag var långt mer rättfärdig än han var. Så när jag tog emot av

Andens kraft så skedde det genom tron.

Paulus frågade: *"Tog ni emot Anden genom att hålla lagen eller genom att lyssna i tro?"* Svaret är naturligtvis: "Ni fick den Helige Ande genom tro, det är Guds gåva. Ni kan inte förtjäna det.

Ni är inte värdiga att ta emot." Hela idén bakom väntande möten var att det skulle vara en reningsprocess där man blev värdig. Är min kropp värdig att vara ett tempel åt den helige Ande? Aldrig. Jag tog emot Anden genom att lyssna i tro.

Nu till nästa fråga: "Ni dåraktiga galater, ni som började i Anden." Det var där ni började...ni började i Anden, skall ni nu sluta i köttet? Skall ni förbättra Guds verk i era liv?

Många gånger försöker vi förbättra vår rättfärdighet genom gärningar, genom lydnad, genom att ge löften till Gud och att göra förbund med Gud. Vi lovar: "Nu Gud, så lovar jag att nästa vecka kommer jag att be troget en timme varje dag.

Nu Herre, på grund av detta löfte, så vill jag att du välsignar mig eftersom, trots allt, så kommer jag att vara så rättfärdig i slutet av veckan när jag har bett en timme varje dag."

Och efter att ha börjat i Anden så försöker vi så ofta bli fullkomliga i köttet, genom våra köttliga ansträngningar. Paulus tillrättavisade galaterna för denna falska idé.

Har ni lidit så mycket förgäves, ja, helt förgäves?
Han som ger er Anden och gör underverk bland
er, gör han det för att ni håller lagen eller för att
ni lyssnar i tro,(Gal 3:4-5)

Detta skapar många gånger problem eftersom det finns de som reser runt med vad de kallar mirakeltjänst, och de annonserar: "Kom och se mirakel."

Och det står på affischer: "Mirakel varje måndag kväll". Som om Gud var begränsad.

"Varför gick jag på söndag kväll?"

"Nej, nej, nej, det är inte mirakelkväll ännu, kom tillbaka i morgon kväll för mirakel!"

När människor ser på mirakelevangelister har det ibland skapat problem, därför att många av dem har djupa personliga problem. Ändå framträder de inför ett stort antal människor, och det verkar vara mirakel som åstadkoms genom deras tjänst.

Det fanns en man som hette A.A. Allen. Han t.o.m. öppnade Miracle Valley Ranch i Arizona. A.A. Allen var en alkoholist och han dog av akut alkoholism i San Francisco. Ändå framträdde han inför folk och det skedde mirakel som människor vittnade om, var ett resultat av hans böner och av hans tjänst.

Det verkar helt inkonsekvent för oss. Man skulle helt säkert kunna tro att en person som hade denna typ av makt med Gud, levde ett mycket hängivet, helgat, heligt och rättfärdigt liv. Att miraklerna var Guds bekräftelse till den personens helighet eller rättfärdighet, men det är inte så.

De som utför mirakel gör det inte tack vare sin egen rättfärdighet. Många människor stöter sig på

detta när de kommer nära vissa av dessa personer, som verkar i dessa mirakelmöten, när de ser att de inte är konsekventa i sin vandring.

Många människor stöter sig på detta, eftersom man på något sätt tror att t.ex. en mirakeltjänst hör ihop med helighet, rättfärdighet och lydnad som en följd av en stark hängivenhet till Gud.

Ni förstår, Gud belönar oss inte för våra gärningar, våra ansträngningar och vår godhet. Oavsett vad Gud ger mig så ger Han det till mig på grund av min tro på Hans nåd, och dessa män har lärt sig att tro på Guds nåd.

De ser inte på sig själva, sina svagheter, fel eller något annat, och de har lärt sig att inspirera människor till att sätta sin tro till Gud. Och Gud hedrar tron hos de människor som har kommit för att ta emot från Honom.

Allt det som Gud har gjort i mitt liv kommer till mig genom att jag tror på Jesus Kristus och Guds nåd. När vi verkligen kan tillgodogöra oss denna sanning, då kan vi börja förvänta oss att Gud välsignar oss, även om vi vet att vi inte förtjänar välsignelserna.

Om jag fick vad jag förtjänade, det vill jag inte ens tänka på. Gud har inte gett oss vad vi förtjänar när det gäller våra synder utan:

"Ty så hög som himlen är över jorden, så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom." (Ps 103:11)

Så jag står i Guds nåd. Jag vandrar i Guds nåd. Betyder det då att jag bara kan gå ut och leva all slags syndfullt liv? Nej, nej, nej, nej, nej. Kristi kärlek driver mig till att leva ett liv som behagar Gud.

När jag har Kristi kärlek som utgångspunkt för mina handlingar, så har jag funnit att jag lever ett mer strikt liv än när jag försöker utgå från vad som är rätt och fel i varje enskilt fall: "Är det rätt att göra detta? Är det fel att göra detta?"

Dessa frågor ställer folk också väldigt ofta till mig, men det borde inte vara den avgörande faktorn för våra beslut. Utgångspunkten borde alltid vara: "Behagar det Gud om jag gör det?"

Många människor säger: "Det är inget fel med det." Nej, men det behagar inte Gud. Så jag lever för att behaga Gud, men jag ser inte på mig själv eller mina brister som en grund för att ta emot från Gud.

Om jag råkar ha en bra dag och har varit särskilt snäll och har gjort lite extra goda gärningar, så ser jag inte på detta som en anledning till att ta emot något från Gud. Jag säger inte: "Gud, såg du det? Herre, tycker Du inte att jag klarade detta bra?"

Tycker du inte Herre, att jag förtjänar lite extra poäng för detta? Skulle Du då kunna göra det här för mig? Se vad jag precis gjorde för dig." Nej, Gud belönar mig inte för en bra insats eller ens en bra prestation.

Gud välsignar mig eftersom Han älskar mig och Han älskar att jag bara litar på Honom. Han älskar när jag försöker att behaga Honom, men detta är inte heller orsaken till att Gud ger något till mig, utan det beror på Guds kärlek och nåd till mig. Han skänker mig sina välsignelser och sin kärlek när jag helt enkelt tror på Honom, och litar på att Han kommer att göra det.

Om du kommer till Gud på grund av din egen rättfärdighet, då kommer du att gå miste om vad Gud vill göra i ditt liv. Du kommer att beröva dig själv på många rika välsignelser som Gud vill ge dig.

Men om du alltid kommer till Gud på grund av Hans kärlek och nåd för dig, då kommer du aldrig att komma till korta. Jag tror och litar på Gud att Han välsignar mitt liv även om jag vet att jag inte förtjänar det.

Som Jakob sade: *"Jag är inte värdig all den nåd och trofasthet som du har visat din tjänare."* (1 Mos 32:10)

Det beror inte på om jag är värdig eller inte. Jakob var en skurk och han visste det, och ändå välsignade Gud honom rikligt. Han var en bedragare och en konspiratör.

Han var en manipulatör, och när han såg Guds välsignelser sade han: "Herre Jag är inte värdig all den nåd och trofasthet som du har visat din tjänare, men ändå har du välsignat mig."

Paulus fortsätter nu att tala om denna princip genom att gå tillbaka till Abraham.

Han trodde Gud, och det räknades honom till rättfärdighet. (Gal 3:6)

Vad? Hans tro på Gud. Ja, det är sant att hans tro på Gud manifesterade sig genom hans lydnad till Gud. Det är inte bara genom att säga: "Ja, jag tror på Gud. Jag tror på Jesus." Det är mer än bara ett verbalt samtycke till sanningen.

Om jag verkligen tror så kommer min tro att visa sig genom mina handlingar. Om jag skulle stå här i kväll och säga: "Vänner, jag tror att det kommer att bli en kraftig jordbävning inom tio minuter som kommer att jämna denna byggnad med marken.

Gud har uppenbarat för mig att San Andreasförkastningen kommer att släppa taget. Faktum är att i just detta ögonblick är det faktiskt bara nio minuter och 40 sekunder kvar. Denna byggnad kommer att bli platt." Om jag sedan bara skulle fortsätta att prata, så skulle du säga:

"Han tror det faktiskt inte." Varför? Jo, därför att mina handlingar inte överensstämmer med vad jag säger. Ni förstår, om jag verkligen trodde på vad jag sade så skulle jag säga: "Låt oss sticka härifrån.

Spring ut och ställ er på gården eller under träden, eftersom dessa byggnader kommer att rasa ihop. Hämta era barn och skynda er att få ut dem ur byggnaderna! Sätt igång!"

Om en person bara säger: "Jag tror på Jesus. Ja, jag tror", men deras handlingar inte överensstämmer med vad de säger, så finns det stor anledning till att tvivla på om de uppriktigt eller verkligen tror.

Om jag verkligen tror något, då kommer mina handlingar att vara i överensstämmelse med detta och bekräfta det som jag tror på.

Så Abrahams handlingar bekräftade vad han trodde. Hans handlingar överensstämde med vad

han trodde. Abraham trodde på Gud, och det var den tron som gjorde att Gud räknade honom som rättfärdig. Det var inte hans handlingar som gjorde honom rättfärdig, utan tron som drev på hans handlingar.

Som Jakob sade: *"så är tron utan gärningar död."* (Jak 2:26) "Du säger att du tror? Ja, visa mig dina gärningar och jag ska visa dig din tro." Med andra ord, Jakob påpekade att bara verbalt samtycke till sanningen inte är tillräckligt.

Det måste bevisas genom dina handlingar ifall det är en sann tro och övertygelse. Gud ser inte till våra handlingar utan Han ser till den tro som driver oss till handling. När det gäller Abraham, så var det Abrahams tro som gjorde att Gud räknade honom som rättfärdig.

Därför skall ni veta att de som håller sig till tron,
de är Abrahams barn. (Gal 3:7)

Så Abraham var inte fader till ett fysiskt släkte utan ett andligt släkte. Löftena till Abraham handlade inte om en fysisk avkomma, utan en andlig avkomma. Så Paulus kommer snart att påpeka att vi är Abrahams barn.

Abraham är far till dem som tror, och genom att du tror så blir du Abrahams barn. Därmed blir det förbund som Gud slöt med Abraham, även Guds förbund med dig.

Så du kan bli en fysisk ättling till Abraham, men om du inte tror är du inte en ättling till Abraham i en andlig mening.

Och då Skriften förutsåg att Gud skulle förklara
hedningarna rättfärdiga av tro, förkunnade den
i förväg detta glada budskap för Abraham: I dig
skall alla folk bli välsignade. Alltså blir de som
tror välsignade tillsammans med Abraham som
trodde. (Gal 3:8-9)

Guds löfte till Abraham förutsåg att hedningarna skulle bli rättfärdiga genom tron. Gud lovade att ge honom en välsignelse som vi blir delaktiga i.

När det gäller dem som var beredda att gå tillbaka till lagen och se på den som en grund för sin rättfärdighet inför Gud, så säger Paulus: "Inser du inte att..."

Men alla som håller sig till laggärningar är under
förbannelse. Det står skrivet: Under förbannelse
står den som inte håller fast vid allt som är skrivet
i lagens bok och gör därefter. (Gal 3:10)

Starka ord. Vill du bli rättfärdig inför Gud genom att hålla lagen? Då måste du hålla hela lagen hela tiden, och om du någonsin bryter mot lagen vid bara ett tillfälle på något område, så är det kört. Du är under förbannelse.

För "*Under förbannelse står den som inte håller fast vid allt som är skrivet i lagens bok och gör därefter.*"

Jakob sade: "Ty den som håller hela lagen men bryter mot ett enda bud är skyldig till allt" (Jak 2:10) Nu spelar det ingen roll vilket bud du brutit mot, därför att om du bryter mot ett bud så är du skyldig till allt.

Om du vill vara rättfärdig inför Gud genom dina gärningar, så du måste vara perfekt. Och om du inte är perfekt, så gör du bäst i att lyssna till evangeliet om nåd genom tro, eftersom du behöver det. Så det här är för ofullkomliga människor. Resten av er kan gå hem :)

Men att ingen människa i Guds ögon är rättfärdig genom lagen är uppenbart, för Bibeln säger:

"den rättfärdige skall leva av tro." (Gal 3:11)

Gud gav detta ord till den orolige profeten Habackuk som klagade till Gud i en tid av nationell nedgång. Det gick snabbt utför med nationen och det fanns alla typer av korruption i landets ledning.

Habackuk såg korruptionen som fanns där, han hade inblick i problemet och han sade: "Gud, snälla gör mig en tjänst, låt mig inte se mer. Jag klarar det inte. Hela systemet kommer att falla ihop och Du gör ingenting åt det."

Gud sade: "Habackuk, jag verkar i denna situation och om jag sade vad jag gjorde, så skulle du inte tro mig. "Habackuk sade då: "Pröva mig." Och Gud sade: "Jag förbereder Babylon, och jag kommer att använda Babylon som mitt instrument för att döma dessa människor för deras missgärning."

"Vänta lite Herre, det är inte rättvist. Vi är dåliga ja, men de är hemska. De är mycket värre än oss. Varför skulle Du använda en nation som är ännu mer ond, för att straffa oss?"

Gud svarade: "Jag sade ju att du inte skulle tro det." Så Habackuk sade: "Herre, jag vet inte vad jag ska göra. Jag tänker bara sitta i tornet och vänta på Dig och se vad Du ska göra."

Så han gick in i tornet för att bara sitta där och vänta på Gud. Och medan han satt där kom Herrens ord till honom: "*Den rättfärdige skall leva av tro.*"

Tro mig, bara lita på mig. Det kommer att bli tufft Habackuk. Nationen kommer att gå i fångenskap men tro mig, lita på mig, '*den rättfärdige skall leva av tro.*'

Så Paulus citerar här igen [även i Rom 1:17, ö. a.] detta fantastiska uttalande av Gud: Den rättfärdige, eller de som Gud har gjort rättfärdiga, kommer att bli rättfärdiga genom tro. Det är därför lagen inte kan göra oss rättfärdiga.

Men lagen säger inte "av tro", (Gal 3:12)

Lagen handlar om gärningar. Lagen säger:

utan, den som håller dessa bud skall leva genom dem. (Gal 3:12)

Lagen betonar gärningar och lydnad, medan tron lägger betoning på att lita på Gud. Alltså, de som står under lagen är under lagens förbannelse, om de inte håller hela lagen. Men:

Kristus friköpte oss från lagens förbannelse, när han blev en förbannelse i vårt ställe. Det står skrivet: Förbannad är var och en som är upphängd på trä. (Gal 3:13)

Så Jesus blev en förbannelse för oss när han blev upphängd på trä, på korset, för att han skulle friköpa oss från lagens förbannelse.

Här har vi en underbar inblick i Guds nåd mot oss i Kristus. För: *"Han var rik men blev fattig för er skull, för att ni genom hans fattigdom skulle bli rika."* (2 Kor 8:9). Det är en väldigt bra uppgörelse för vår del.

Han var så rik, men för vår skull blev Han utblottad. Han blev fattig så att vi genom Hans fattigdom skulle lära känna rikedomerna i Guds kärlek och nåd. *"Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd,"* (2 Kor 5:21)

Många gånger när vi går ner för att döpa folk i havet så är vattnet ganska kallt, och när folk sänks ned i det kalla vattnet så tappar de ibland andan.

När de kommer upp ur vattnet kan man se dem flämta på grund av kylan och de försöker återfå fattningen. Det blir en chock för kroppen när den är varm att plötsligt sänkas ned i kallt vatten.

Jag har tänkt på vilken chock det måste ha varit för Jesus som var så ren, så helt och hållet ren att plötsligt få världens synder dumpade på sig. Varje ruten, ond och förvrängd sak som någonsin har begåtts av människan dumpades på honom.

Vilken chock det måste ha varit. Men ändå: *"Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud."* (2 Kor 5:21)

Så Han räddade oss från lagens förbannelse eftersom Han blev en förbannelse för oss när Han hängde där på korset.

Vi friköptes, för att den välsignelse Abraham fått skulle i Jesus Kristus komma till hedningarna och för att vi genom tron skulle få den utlovade Anden. (Gal 3:14)

Jesus kom för att rädda oss och ta förbannelsen på sig, det är den negativa delen. Den positiva delen är att vi kan ta emot de välsignelser som Gud lovade till Abraham, löftet om den helige Ande genom tron.

Bröder, jag vill ta ett exempel från vardagen: inte ens en människas testamente som har vunnit laga kraft kan göras ogiltigt eller få något tillägg. (Gal 3:15)

Gud gjorde ett förbund med Abraham, en välsignelse: *"skall jag rikligen välsigna dig"* (1 Mos 22:17). Gud gav ett löfte om sin välsignelse över Abrahams barn och vi är Abrahams barn genom tron, för han är fader till dem som tror. Så Guds löften till oss är: *"Jag skall jag välsigna dig och föröka dig."* Gud gav ett löfte om sin välsignelse över oss genom tron.

Jesus öppnade dörren så att vi kan ta emot de välsignelser som Gud lovade till Abraham, och genom vår tro på Jesus Kristus så ingår vi detta förbund.

Även om Gud ingick detta förbund med människan så kan ingen människa lägga till eller dra ifrån något från det, när Gud väl har bekräftat detta förbund.

Nu gavs löftena åt Abraham och hans avkomma.
Han sade inte: "och åt dina avkomlingar", som när man talar om många, utan som när det talas om en enda: och åt din avkomling* som är Kristus. (Gal 3:16)

När Gud sade: "*I din avkomma skall alla jordens folk bli välsignade*", så menade Han inte att världen kommer att bli välsignad genom den judiska nationen.

Han sade att världen skulle bli välsignad genom Jesus Kristus. Din säd står i singular. [1Mos 22:18, översätts i SFB: avkomma, ö. a.] Det var en hänvisning till Jesus Kristus och det verk Han skulle utföra för att återlösa människan, för att Guds välsignelser skulle komma över alla världens nationer.

Judarna misstolkar väldigt ofta löftet till Abraham och tror att de är förmedlare av Guds välsignelser till världen, men det är inte så. Det är genom säden, i singular, alltså Jesus Kristus, som dessa välsignelser skulle komma till hedningarna och till hela världen.

Vad jag menar är detta, (Gal 3:17)

Kom ihåg, att om Gud har slutit ett förbund så kan ingen lägga till eller ta bort något från det. "*Vad jag menar är detta,*"

Ett testamente som Gud själv i förväg har gett laga kraft, kan inte upphävas av lagen som gavs fyrahundratrettio år senare,* så att löftet skulle sättas ur kraft. (Gal 3:17)

Så lagen kom och uttalade en förbannelse över människan: "*Under förbannelse står den som inte håller fast vid allt som är skrivet i lagens bok och gör därefter.*"

Lagen kom och dömde människan till döden, men Gud har lovat välsignelse: "*skall jag rikligen välsigna dig*", och Gud skulle också välsigna Abrahams säd, de som skulle komma till tro. Det vill säga hans ättlingar, eller de som skulle följa honom i tro.

Så lagen kan faktiskt inte ta bort dessa välsignelser som Gud har lovat oss, och våra misslyckanden eller vår lydnad till lagen kan inte förstöra eller upphäva det förbund som Gud har slutit för att välsigna oss.

Må Gud hjälpa oss att se detta. Det kommer att leda till att våra liv blir så rika och fyllda med Guds välsignelse att vi nästan inte kan hantera det.

Mitt liv har blivit så välsignat av Gud efter att ha blivit ledd av Anden till att förstå, att grunden till Guds välsignelser över mig är alla i Honom, i Hans nåd, i Hans kärlek till mig, och beror inte på mina gärningar.

Men de bygger bara på att: Gud har slutit ett förbund för att välsigna mig. Gud bekräftade detta förbund och lagen kan inte upphäva det. Mina misslyckanden kan inte upphäva det.

När jag tror på Jesus Kristus så blir jag en son till Abraham genom tro, och därmed blir det förbund som Gud slöt med Abrahams barn, Guds förbund med mig. Och Guds förbund var ett förbund av fullkomlig välsignelse.

Lagen kan inte ta det ifrån mig. Även om lagen lades till 430 år senare – när förbundet väl har blivit fastställt så kan inget läggas till det eller upphäva det.

Lagen kan inte upphäva Guds välsignelseförbund med mig, trots att jag har misslyckats med att hålla denna lag.

Varför gavs då lagen? (Gal 3:19)

Och det är naturligtvis tvärtom. Om lagen är vårt arv så handlar det inte längre om något löfte. Men Gud gav detta förbund till Abraham genom ett löfte. Varför gav Gud oss då lagen?

Den blev tillagd för överträdelsernas skull för att gälla tills avkomlingen skulle träda fram, han som löftet gällde. Den utfärdades genom änglar och lades i en medlares hand. (Gal 3:19)

Så lagen tjänade sitt syfte på grund av människans överträdelser, för att visa människan hennes skuld och hennes behov av en Frälsare.

Denne medlare företräder inte bara en part. Men Gud är en. (Gal 3:20)

Det krävs två för att ha en medling. Det krävs två för att dansa tango, och två för att ha en kamp. Det krävs två för att ha en medling och Kristus har blivit medlare mellan Gud och människan.

Strider då lagen mot Guds löften? Nej, inte alls. Om vi hade fått en lag som kunde ge liv, då hade verkligen rättfärdigheten kommit av lagen. Men nu har Skriften inneslutit allt under synd, för att det som var utlovat skulle ges genom tron på Jesus Kristus åt dem som tror. Innan tron kom hölls vi i fängsligt förvar och var bevakade av lagen, tills tron skulle uppenbaras. (Gal 3:21-23)

"Innan tron kom", eller snarare: Innan Jesus Kristus kom, så var människan tvungen att ha ett förhållande till Gud genom lagen. Det var så människan relaterade till Gud och hon var tvungen att lägga fram ett offer för att övertäcka sin synd, men när Jesus kom så behövde vi inte längre lagen.

Så blev lagen vår övervakare fram till Kristus, (Gal 3:24)

Eller fram till tiden för Kristi ankomst.

för att vi skall förklaras rättfärdiga av tro.
(Gal 3:24)

Lagen kan bara visa mig hur mycket jag har misslyckats med att vara vad Gud begär att jag skall vara. Den är vår lärare. Människan var en gång under lagen fram till tiden då Kristus kom.

Men sedan tron har kommit, står vi inte längre
under någon övervakare. (Gal 3:25)

Paulus sade att Kristus är slutet på lagen för dem som tror, det vill säga att lagen inte längre är grunden för min relation med Gud. Min relation till Gud är inte längre baserad på att jag håller lagen, utan är nu baserad på min tro på Jesus Kristus.

Alla är ni Guds barn genom tron på Kristus Jesus.
Alla ni som har blivit döpta till Kristus har blivit iklädda
Kristus. Här är inte jude eller grek, slav eller fri, man
och kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus. Om ni nu tillhör
honom är ni Abrahams avkomlingar, arvingar enligt löftet.
(Gal 3:26-29)

Jesus har blivit den gemensamma nämnaren bland oss människor, så att vi alla relaterar till Gud på samma villkor genom Jesus Kristus. Jag har lika mycket tillgång till Gud genom Jesus Kristus som Billy Graham eller påven eller någon annan, eftersom de måste komma till Gud samma väg.

Jag måste komma genom Jesus Kristus och genom tron på Jesus Kristus. I själva verket tror jag ibland att jag har mer tillgång till Gud eftersom jag vet att jag måste komma genom tro.

Vissa av dessa goda människor kanske tror att de kan komma till Gud på egen hand ibland, men jag vet att jag inte kan. Så vi har som Guds barn genom tron på Jesus Kristus tillgång till Gud, och det spelar ingen roll vilken bakgrund vi har.

Så länge vi är i Kristus: *"Här är inte jude eller grek, slav eller fri, man och kvinna."* Det finns ingen manlig överlägsenhet. Gud lyssnar inte lättare till män än till kvinnor. Eller å andra sidan, Han lyssnar inte lättare till kvinnor än till män.

Vi kommer alla till en gemensam nämnare i Jesus Kristus och vi är alla ett i Honom.

Kapitel 4

Jag menar: så länge arvingen är omyndig, är det ingen skillnad alls mellan honom och en slav, fast han äger allt. Han står under förmyndare och förvaltare fram till den dag som hans far har bestämt. Gal 4:1-2

Så Paulus ger oss nu en illustration av ett litet barn som föds in i en mycket förmögen familj. En dag kommer barnet att bli arvtogare till familjens förmögenheter, men så länge barnet är på dagis kan det inte gå ut och underteckna checkar värda en miljon dollar. För även om allt en dag kommer att tillfalla honom är han nu bara ett barn.

Barnet står under förmyndare. Och guvernörer ger undervisning om vad barnet behöver veta för att kunna hantera förmögenheten när det en gång kommer i dess ägo.

Barnet ska ärva allt men det kan inte spendera något förrän den dag det beslutas att barnet är tillräckligt moget, och barnet har förberetts av sina förmyndare och lärare att kunna hantera den väldiga förmögenheten väl.

Vi är Guds arvingar. Vi befinner oss i en process av utveckling och mognad, i väntan på den tid Gud har förutbestämt att vi ska få ta emot vårt arv.

På samma sätt var det med oss. Så länge vi var omyndiga var vi slavar under världens stadgar. Men när tiden var fullbordad sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen, för att han skulle friköpa dem som stod under lagen, så att vi skulle få söners rätt. Och eftersom ni är söner, har Gud sänt i våra hjärtan sin Sons Ande som ropar: "Abba! Fader!" Så är du inte längre slav utan son, och är du son är du också arvinge, insatt av Gud. Gal 4:3-7

Så lagen var mer eller mindre en förmyndare och förvaltare, men när tiden var fullbordad kom Jesus, född av Maria. Han kom under den judiska lagen, växte upp i ett judiskt hem och följde lagen.

Han var den ende som följde lagen perfekt och Han gjorde det för att Han skulle friköpa dem som stod under lagen. Att vara under lagen handlar om att vara under lagens dom. När man bryter mot lagen, hamnar man under lagen. Då har lagen ett krav på dig som måste uppfyllas för att du ska bli fri.

Om du kör för fort, 130 km per timma, [detta exempel avser Kalifornien, ö.a.] och polisen stoppar dig och ger dig böter, så du måste gå till tingsrätten och de säger:

"Dina böter blir 1000 kronor." Då säger du: "Jag skulle vilja prata med domaren?" Och de kommer att ge dig en tid i domstolen och domaren kommer att säga: "Du är anklagad för att köra 130 km per timma i en zon för 80 km per timma. Vad åberopar du, skyldig eller icke skyldig?"

"Nå, herr domare, jag..."

"Vad åberopar du, skyldig eller icke skyldig?"

"Men jag ... det var ..."

"Vad åberopar du, skyldig eller icke skyldig? Körde du 130 km per timma?"

"Ja, men ..."

"Sjuhundrafemtio kronor."

"Men, herr domare."

"Vill du ha en rättegång i domstol eller jury?"

"Tja, jag tar en rättegång i domstol."

"Tja, du är skyldig. Sjuhundrafemtio kronor."

De är egentligen inte intresserade av förmildrande omständigheter. De är bara intresserade av om du är skyldig eller inte skyldig. Och domen faller. Nu säger du: "Men herr domare, jag har inte sjuhundrafemtio kronor." "Okej, fem dagar i fängelse."

Nu har du lagens krav på dig. Du är under lagen. Så polisen kommer in och sätter handbojor på dig och tar dig till ett fängelse för de följande fem dagarna. Du är under lagen och den har makt över dig, ända tills du har suttit där i fem dagar.

När du har suttit där i fem dagar är du inte längre under lagen. Lagens krav har uppfyllts och du är nu fri.

Att vara under Mose lag är lite mer allvarligt eftersom straffet där är döden, så genom Moses lag är jag under en dödsdom.

Jag är under denna lag, under denna dödsdom, och jag kan inte bli fri förrän lagen har uppfyllts. Människorna har fram till tiden då Kristus kom varit under lagen och under lagens dom och förbannelse.

När tiden var fullbordad sände Gud sin Son, född av en kvinna. Han var också under lagen för att vi som var under lagen skulle få söners rätt. Det är fantastiskt.

Nu är jag en son till Gud, men inte på samma sätt som Jesus är Guds Son. Se upp för all slags undervisning som placerar dig på samma nivå som Jesus Kristus.

Det finns en del mycket farliga läror undervisade av vissa populära evangelister. De har förstås böcker om den troendes auktoritet och liknande saker, och i några av sina böcker skriver de: "Så jag är Kristus, och eftersom jag är Kristus, kan jag ställa krav på Gud." Detta är en extremt skadlig villolära.

Jag är inte en Guds son på samma sätt som Jesus är Guds Son. Han var Faderns enfödde, full av nåd och sanning. Gud sände sin enfödde Son, och det finns bara en Son som är född av Gud

och det är Jesus Kristus. Jag är en Guds son, ja. Jag är en adoptivson till Gud. Gud har adopterat mig in i sin familj. Jag tar emot detta och jag älskar det. Det är fantastiskt att vara en Guds son även genom adoption. Jag föddes av Anden och är född på nytt in i Guds familj, men ändå var det genom adoption som Gud valde mig.

Jesus är Guds enfödde Son. Han kom för att återlösa dem som var under lagen, så att vi skulle få bli adopterade som söner. Eftersom ni är söner har Gud sänt sin Sons Ande i våra hjärtan som ropar: "Abba" som är det hebreiska ordet för pappa. Denna vackra, nära och förtroliga relation vill Gud att vi ska uppleva med Honom – att vi ska se på Honom som vår pappa, som vår Fader.

Jesus sade: *"Så skall ni be: Fader vår, som är i himlen. Helgat blive ditt namn."* Matt 6:9

En vacker, nära relation med Gud. *"Så är du inte längre slav utan son"*. Som barn under lagen så var det ingen skillnad alls mellan oss och tjänarna. Vi kunde inte få ut arvet då.

Arvet kommer genom Jesus Kristus. Det kommer inte genom lagen. Lagen var övervakare fram till tiden då Kristus kom. När Kristus kom så uppfylldes löftet.

Genom tron vi är återlösta från lagen för att vi skulle bli adopterade som Gud söner. Och som Guds söner har vi nu blivit arvtagare av Guds löften och av det förbund som Gud slöt med Abraham. *"... och är du son är du också arvinge, insatt av Gud."*

Tidigare, då ni inte kände Gud, var ni slavar under gudar som egentligen inte är några gudar. Men nu, då ni känner Gud, ja, än mer, har blivit kända av Gud, hur kan ni då vända tillbaka till dessa svaga och ynkliga människostadgar som ni på nytt vill bli slavar under? Gal 4:8-9

Nu finns det människor som faktiskt inte känner Gud och ändå gör de alla typer av ritualer. De sätter på sig groteska masker, de målar sina kroppar och de utför danser.

De viftar med svärd och gör piruetter, och de försäkrar att de kommer att få regn genom att göra dessa saker. De anser att när de har gått igenom regndansen, så kommer gudarna att skicka regn som ett resultat av dessa besvärjelser och magiska smiderier.

De bär olikfärgade dräkter eller höftskynken, eller vad det nu kan vara. Man hittar olika typer av klädsel och dräkter i olika kulturer avsedda för dessa människor som gör dessa saker, allt som en gudstjänst till Gud för att frambringa Guds förmån över folket.

I kyrkan har vi män som sätter på sig klädnad i olika färger och höga hattar. De viftar med spiror över folket, skvätter vatten över dem och förklarar att genom dessa ritualer kan de frambringa Guds välsignelser över deras liv.

Det är precis vad Paulus talar om: "När ni fortfarande var hedningar", *"var ni slavar under gudar som egentligen inte är några gudar."* "Ni utförde era hedniska ritualer."

"Men nu, då ni känner Gud, ja, än mer, har blivit kända av Gud, hur kan ni då vända tillbaka till dessa svaga och ynkliga människostadgar som ni på nytt vill bli slavar under?"

De flesta traditioner för helgdagar vi har i kyrkan idag kommer från hedniska traditioner. Så:
Ni iakttar noga dagar och månader och särskilda
tider och år. Gal 4:10

Vi har fasteperioden. Vi har alla helgons dag. Vi går tillbaka till de svaga och torftiga delarna i det förflutna, istället för att gå framåt i en ny relation med Gud genom tro. Paulus sade:

Jag är rädd att jag har ansträngt mig förgäves
bland er. Jag ber er, bröder: bli som jag, eftersom
jag har blivit som ni. Ni har inte gjort mig något ont.
Gal 4:11-12

Paulus menade: "Ta inte illa upp, jag är inte förolämpad av er. Bli som jag. Jag är inte arg. Jag är inte förolämpad. Jag älskar er men jag måste berätta sanningen, och ibland är sanningen smärtsam, så bli inte upprörda på mig.

Bli som jag, för jag är faktiskt inte upprörd på er. Ni har inte skadat mig. Så bli som jag, och känn er inte sårade och orätt behandlade av mig." Paulus fortsatte:

Ni vet att det var på grund av kroppslig svaghet som jag
första gången fick tillfälle att predika evangeliet för er.
Fastän min svaga kropp kunde ha inneburit en frestelse
för er, så föraktade ni mig inte eller avskydde mig, utan
ni tog emot mig som en Guds ängel, ja, som Kristus
Jesus. Gal 4:13-14

"När jag kom till er var jag svag. Jag var sjuk. Jag hade ett fysiskt problem. Men ändå accepterade ni mig och tog emot mig som en Guds ängel, eller t.o.m. som Jesus Kristus själv."

Var hör man nu er lovprisning? Gal 4:15

När de först tog emot evangeliet genom Paulus var de mycket lyckliga. Vilken glädje de hade när deras liv förvandlades genom Andens kraft.

Nu hade vissa män dykt upp och fört in förvrängda läror och lett galaterna in i en rituell relation till Gud. De hade gått tillbaka till några av de svaga och torftiga delarna från det förflutna.

Dessa män försökte lägga på dem en levnadsordning och en rutinbaserad och rituell relation till Gud, snarare än en levande relation med Gud. Paulus sade:

Jag kan vittna om att ni då hade rivit ut era ögon
och gett dem åt mig, om det varit möjligt. Gal 4:15

Detta är utan tvekan en antydning om vilken svaghet Paulus hade i köttet – ett ögonproblem. [törntag i köttet, 2 Kor 12:7, ö. a.] Vid denna tid hade de några orientaliska sjukdomar som angrep ögonen.

Det orsakade en ögonsjukdom med konstant röda, rinnande ögon. Det var en kronisk typ av bindhinneinflammation som de inte hade något botemedel för.

Det påverkade också synen. Det var motbjudande att titta på och vissa tror att detta är vad Paulus led av. Och ändå sade Paulus: "Ni tog emot mig, ni älskade mig så mycket att en del av er skulle ha varit glada över att ge era ögon till mig."

Har jag nu blivit er fiende, därför att jag säger er sanningen? Gal 4:16

Du vet, vissa människor gör det svårt att verkligen vara ärlig och sanningsenlig mot dem på grund av hur de reagerar. Vissa människor gör uppror mot sanningen och vill inte höra sanningen:

"Jag är bekväm som jag är. Stör mig inte med fakta, jag har min åsikt klar. Nu vill jag inte veta sanningen. Tala istället om för mig hur bra jag är, hur god jag är och hur trevlig jag är. Berätta inte sanningen. Jag vill inte höra sanningen."

Och så finns det de som är bundna i ett visst system i hur de relaterar till Gud: "Det var så här min far gjorde. Det var så här mina morföräldrar gjorde. Stör mig inte med sanningen. Jag är lycklig här. Jag är nöjd här."

Jag behöver inte göra så mycket, bara sitta och titta." Och folk störs av sanningen. Paulus sade: "*Har jag nu blivit er fiende, därför att jag säger er sanningen?*"

Dessa människor är ivriga att vinna er Gal 4:17

Och många av dessa personer är mycket nitiska när de lägger fram vad de har att säga.

men har inte rätt iver, utan vill skilja er från oss för att ni med så mycket större iver skall hålla er till dem. Det är bra att vara ivrig för det som är gott, det gäller alltid, och inte bara när jag är hos er. Gal 4:17–18

Paulus menar ungefär: "De är ivriga att påverka er, men egentligen drar de er bort från Gud, och deras avsikt är att ni skall ge understöd till dem." Paulus fortsätter:

Mina barn, som jag nu än en gång med smärta föder, tills Kristus har tagit gestalt i er, Gal 4:19

Så Paulus svarar med en bön i födslovända: "*Mina barn, som jag nu än en gång med smärta föder, tills Kristus har tagit gestalt i er,*"

jag skulle önska att jag nu var hos er och kunde ändra mitt tonfall, för jag vet mig ingen råd med er. Gal 4:20

Att läsa något som är skrivet är många gånger svårt eftersom man inte hör tonfallet i den skrivna texten. Många gånger så är det *hur* något sägs som gör att man kan tolka vad som sägs.

Och detta kan vara det svåra när vi läser bibeln, eftersom jag tror att vi många gånger misstolkar vad bibeln säger. Vi kan i läsningen av texten läsa in ett tonfall som inte nödvändigtvis finns där.

Till exempel, när Gud kom till Adam i Edens lustgård efter att Adam hade varit olydig och Gud frågade: "Adam, var är du?" Hur var tonfallet i Hans röst då?

Och jag är säker på att många gånger tror vi att tonen i rösten lät som en polis som arresterar dig – redo att släpa iväg dig till fängelset: "Adam, var är du?"

Men jag tror faktiskt att om vi hörde tonfallet i rösten, så skulle vi höra en snyftning från en förtvivlad pappa vars barn precis hade trasslat till det.

"Adam, var är du? Åh, Adam vad har du gjort?" Och jag hör inte dom och åska i tonen i Guds röst, utan jag hör sorg i Guds röst.

Många gånger tror jag att vi föreställer oss att Gud talar dånande och starkt dömande över oss, när det i verkligheten är så att Hans hjärta är krossat över vårt misslyckande, och Hans önskan är att upprätta oss.

"Mina barn, som jag nu än en gång med smärta föder, tills Kristus har tagit gestalt i er, jag skulle önska att jag nu var hos er och kunde ändra mitt tonfall, för jag vet mig ingen råd med er."

Säg mig, ni som vill stå under lagen: Gal 4:21

"Förstår ni verkligen vad ni gör? Ni som vill ha en lagisk relation till Gud, förstår ni verkligen vad detta innebär? Vet ni verkligen vad det betyder?"

Där står skrivet att Abraham hade två söner, en med sin slavinna och en med sin fria hustru. Slavinnans son var född av mänsklig vilja, den fria hustruns son däremot i kraft av ett löfte. Detta har en djupare mening: de två kvinnorna betecknar två förbund. Det ena kommer från berget Sinai och föder sina barn i slaveri, det är Hagar. Ordet Hagar betecknar Sinai berg i Arabien och motsvarar det nuvarande Jerusalem, Gal 4:22–25

Det vill säga templet och lagen, och alla ritualer i relation till Gud genom lagen och templet, motsvarar det nuvarande Jerusalem.

eftersom det lever i slaveri med sina barn. Men det himmelska Jerusalem är fritt, och det är vår moder. Det står skrivet: Gläd dig, du ofruktsamma, du som inte föder barn, jubla högt, du som inte känner födslovånda, ty den ensamma har många barn, fler än den som har en man. Gal 4:25–27

Paulus citerar detta från Jesaja 54 och det är ett bibelställe som handlar om Israel – när Gud åter igen kommer att upprätta Israel till dess forna välsignelse som nation.

Och när de sedan ser tillbaka kommer de att se att Gud har fört fram många fler barn från de icke-judiska nationerna än från Israel.

Det handlar om den gråt och den förtret som de kommer att uppleva när de inser att de har förkastat Guds Messias, och när de ser hur Gud bland hedningarna har fört fram miljoner människor till tro.

Hon som var ofruktsam har frambringat fler barn än hon som hade en make – nationen Israel. Och så står de som är av löftet de som är av Anden i kontrast till dem som är av köttet.

Paulus använder berättelsen om Hagar som en liknelse för att förklara det köttsliga förbundet. Sara och Abraham försökte på ett köttsligt sätt hjälpa Gud. [Abraham fick sonen Ismael genom sin slavinna Hagar, 1Moseboken 16, ö.a.]

När Ismael var ungefär tretton år gammal och Abraham satt i tältet sade Gud: "Abraham, jag ska ge dig en son." Abraham svarade:

"Låt bara Ismael få leva inför dig!" Med andra ord: "Gud, lägg inte på mig mer, jag är nöjd. Jag har Ismael. Jag har gett upp om att få en son med Sara."

Men Gud sade: "Nej, genom Sara skall dina ättlingar bli kallade." Löftessonen.

En son blev till i köttet, den andra sonen blev till genom ett löfte. Detta är en bild av de två förbunden. Lagen relaterar till köttet men löftesförbundet, det vill säga förbundet genom Jesus Kristus, relaterar till Anden.

Alltså måste vi relatera till Gud antingen genom lagen eller genom Anden. Genom laggärningar eller genom Anden.

"Ty genom laggärningar blir ingen människa rättfärdig." Gal 2:16

Så det ställer oss faktiskt inför: en sann relation med Gud kan bara formas av Anden och vår tro på Jesus Kristus.

[Ni, bröder, är löftets barn liksom Isak. Gal 4:28](#)

Jag har som människa blivit adopterad och återlöst av Jesus Kristus, och jag har blivit ett löftets barn.

[Och som det var då, att han som var född efter naturens ordning förföljde den som var född i kraft av Anden, så är det också nu. Gal 4:29](#)

Ismael retade Isak. Han gjorde narr av honom och hånade detta lilla barn. Sara blev upprörd över det sätt på vilket Ismael behandlade Isak och Sara sade: "Gör dig av med denna slavinna, jag klarar inte mer."

Abraham blev sårad av detta eftersom han älskade Ismael, han var ju hans son. Men Herren talade till Abraham och sade: "Lyssna till din hustru Sara." Och Abraham körde ut slavinnan och hennes son.

[Men vad säger Skriften: Driv ut slavinnan och hennes son. Ty hennes son skall inte ärva](#)

tillsammans med den fria hustruns son. Alltså, bröder, är vi inte barn till slavinnan utan till den fria hustrun. Gal 4:30–31

Slavinnan som betecknar lagen och berget Sinai kunde inte leda människan till Guds välsignelser. Allt den kunde ge människan var förbannelse.

Det är intressant det som hände när Israels barn kom in i det förlovade landet genom Josua, och de kom till området Sikem. Företrädare för sex stammar skulle vara på berget Gerissim och företrädare för sex stammar skulle vara på berget Ebal.

De som var på berget Ebal, välsignelsens berg, sade inte något eftersom lagen inte kunde frambringa en välsignelse. Men de som var på berget Gerissim skulle tolv gånger säga: *"Förbannad är den man"* [De uttalade förbannelse över dem som bröt mot de bud som Gud gett dem, 5 Mos 27, ö. a.]

Och de skulle kalla ner detta, och det skulle eka i Sikems dal där hela folkskaran befann sig.

Lagen kunde endast ge en förbannelse, den kunde inte ge någon frälsning och den kunde inte leda en människa in i Guds välsignelser. Det är Anden genom Jesus Kristus som leder dig in i Guds välsignelse.

Vi är inte barn till slavinnan och vi relaterar inte till Gud genom lagen. Vi relaterar inte till Gud genom våra gärningar eller genom vår rättfärdighet.

Men vi relaterar till Gud genom löftena som Han har gett till oss, de löften som vi genom tron tar emot, och därmed också tar emot Guds välsignelser.

Lagen kunde inte leda oss in i Guds välsignelser, men vår tro på Jesus Kristus får oss att flöda i Guds välsignelser.

Denna Paulus undervisning till galaterna är viktig, eftersom vi alla tycks hålla fast vid ett koncept om belöning för det goda vi gör och straff för det onda vi gör. Och sådant är livet.

Det är så vi växte upp och det är så vi har tränats att tänka: belöning för gott uppförande och bestraffning för dåligt uppförande. Det är allt jag har känt till i hela mitt liv, men det är inte så jag relaterar till Gud.

Och det är viktigt att när jag försöker relatera till Gud att jag avfärdar det gamla tankesättet som jag lärt mig, och att jag relaterar till Gud genom tron.

Att jag tror på Guds löften om att Han älskar mig och vill välsigna mig, och tror att Gud välsignar mig även om jag vet att jag har misslyckats. Jag vet att jag inte förtjänar det.

Jag vet att jag inte är värdig. Jag vet att mina gärningar inte håller måttet, utan jag får genom nåden ta emot Guds välsignelse genom löftena.

Jag är ett barn till den fria kvinnan, ett löftets barn. Och sedan jag upptäckte detta har jag aldrig upphört med att ta emot Guds välsignelser i en ständigt ökande mängd.

För en tid sedan träffade jag en man som var här i Calvary Chapel när kyrkan startade. På grund av några tragiska upplevelser vände han sig bort från Gud, blev bitter mot Gud och i flera år hade han inget med Jesus Kristus eller Gud att göra. Han var bitter.

När jag förrättade en begravning för hans mormor var denne man där. Han kom fram och lade armen om mig, kramade mig och talade om hur glad han var att se mig, och hur han åter hade överlämnat sitt liv helt till Jesus Kristus.

Han sade: "Vet du vad det var? Det var att Gud bara fortsatte att välsigna mig. Vart jag än gick så var jag välsignad av Gud.

Han bara fortsatte att välsigna mig så mycket att jag inte kunde hantera det. Jag sade till slut: 'Gud, jag ger upp, jag kan inte hantera det. Dina välsignelser är så underbara!'"

Han fortsatte: "Tidigare bara väntade jag på att yxan skulle falla. Jag väntade på att Gud faktiskt skulle utplåna mig, men Han gjorde aldrig det.

Han bara fortsatte att välsigna mig och jag kunde inte hantera Guds godhet, så jag överlämnade mitt liv till Honom igen." Jag sade till den unge mannen: "Bibeln säger: 'Förstår du inte att det är Guds godhet som för en människa till omvändelse?'"

Åh, vad Gud är god. Vi är löftets barn och Gud vill välsigna dig. Varför inte låta Honom göra det? Bara tro att Han skall välsigna dig och lita på Honom att Han välsignar dig.

Fader, vi tackar dig för denna relation som vi har med Dig genom tron på Jesus Kristus. Vi tackar Dig för detta nya förbund, löftesförbundet baserat på Ditt verk som Du har lovat att göra.

Och Herre, det är baserat på Ditt trygga och säkra verk. För Ditt verk är tryggt och säkert. Herre, välsigna Ditt folk på alla områden, när Du utgjuter Din kärlek och Dina välsignelser över dem, genom Jesus Kristus. Amen.

Jag skulle inte våga säga dessa saker om inte bibeln gjorde det, eftersom det inte riktigt är de begrepp som formar mina tankar. Det är inte så jag reagerar mot människor, utan jag reagerar enligt vår gamla natur:

"Du är snäll mot mig. Jag skall vara snäll mot dig. Om du är schyst mot mig, så kommer jag vara schyst mot dig. Om du är elak mot mig, så är jag elak mot dig."

Det är därför svårt att hantera Gud och Guds nåd, och Han visar sin godhet mot mig trots att jag har misslyckats och inte förtjänar den. Men eftersom bibeln undervisar oss detta, så vågar jag inte avvika från denna sanning. Jag vågar inte förkunna något annat.

Jag måste undervisa er vad Gud har förkunnat vara sant om din relation med Honom, och vilken relation Han önskar att ha med dig. Han vill inte ha en lagisk relation utan Han vill ha en kärleksfull relation.

Han vill att du älskar Honom och att du vet hur mycket Han älskar dig, och Han vill att du ska komma till Honom på denna kärlekens grund, Hans kärlek till dig.

När du lär dig att komma till denna kärleksfulla relation med Gud kommer ditt liv att bli välsignat, så välsignat därför att du då inte begränsar välsignelserna till att bero på dina rättfärdiga gärningar.

Du undanhåller inte välsignelserna på grund av din brist på rättfärdiga gärningar, utan Gud välsignar dig på grund av Hans löfte och Hans verk för dig, i Jesus Kristus som aldrig upphör.

Fader, låt detta vara en vändpunkt i våra liv. Stadfäst Din sanning i våra hjärtan i Jesu namn. Gud välsigne dig. Åt detta vara en vändpunkt i våra liv. Stadfäst Din sanning i våra hjärtan i Jesu namn. Gud välsigne dig.

Chapter 5

Hela konceptet i Galaterbrevet är: Hur kan jag etablera en rättfärdig ställning inför Gud? Kan jag bli rättfärdig genom att hålla lagen, eller blir jag rättfärdig genom att helt enkelt tro på Jesus Kristus? Paulus undervisar här om rättfärdighet genom tro.

Det fanns lärare som följde efter Paulus, och de kom med ett annat evangelium som egentligen inte var ett evangelium.

De sade det var nödvändigt att omskäras och hålla Mose lag för att bli rättfärdig inför Gud och att bli frälst. Paulus står emot denna undervisning i sitt brev till galaterna och i kapitel fem säger han:

Till denna frihet har Kristus gjort oss fria. Stå därför fasta och låt er inte på nytt tvingas in under slavoket.
Gal 5:1

I det femtonde kapitlet i Apostlagärningarna hade samma fråga uppstått i kyrkan i Antiokia när vissa av bröderna kom ner från Jerusalem och började gräla med de icke-judiska heliga. De sade:

"Ni kan inte bli frälsta om ni inte omskar er och håller Mose lag." Paulus och Barnabas och andra från Antiokia tog med dessa bröder tillbaka till Jerusalem eftersom de gav sken av: "Vi har befogenhet från församlingen i Jerusalem att förkunna dessa saker."

Så de reste upp till Jerusalem för att lösa frågan och kyrkan hade ett av de första kyrkomötena och samlades för att lösa en tvist, ett problem inom kyrkan.

I det femtonde kapitlet i Apostlagärningarna läser vi om hur Petrus reste sig upp och talade om för bröderna hur Herren hade kallat honom att gå till hedningarna, till Kornelius hus.

Han berättade om hur den Helige Ande hade kommit över människorna i Kornelius hus de som verkligen inte kände till någonting om att lyda lagen, och Petrus sade:

"Varför vill ni då fresta Gud och på lärjungarnas axlar lägga ett ok, som varken våra fäder eller vi själva har kunnat bära?" Apg 15:10

Så Petrus använde samma fras för att beskriva lagen som ett träldomsok. Han sade: "Vi har inte kunnat hålla lagen, så varför ska vi lägga den på dem?" Och Paulus plockar upp samma fras här i Galaterbrevet.

Det är ingen tvekan om att han hörde Petrus använda detta uttryck i Apg. 15, och han säger här i Galaterbrevet: *"Till denna frihet har Kristus gjort oss fria. Stå därför fasta."* Låt oss nu inte tro att denna frihet som vi har, är frihet att göra något som vi kanske vill göra i köttet. Det är inte den friheten vi har som kristna. Den frihet vi har, är att inte göra det som köttet vill.

Tack Gud, Jesus Kristus har gjort mig fri från köttets slaveri. Jag var en gång i fruktansvärd träldom under mitt kött, men nu har jag frihet i Kristus Jesus för jag behöver inte längre vara en slav under köttet.

"Till denna frihet har Kristus gjort oss fria. Stå därför fasta." Jesus har gjort er fria från köttets makt. Trassla inte in er igen med regler och föreskrifter, ett trälldomens ok.

Se, jag Paulus säger er att om ni låter omskära er, kommer Kristus inte att vara till någon hjälp för er. Gal 5:2

Det vill säga, om du är rituellt omskuren för att få en rättfärdig ställning inför Gud. Om det är ditt syfte och om du tänker att det kommer att göra dig rättfärdig inför Gud, och du tror att Gud kommer att godta dig på grund av detta, så säger Paulus att då: *"kommer Kristus inte att vara till någon hjälp för er."*

Jag försäkrar er än en gång: var och en som låter omskära sig är skyldig att hålla hela lagen. Gal 5:3

Med andra ord, om du tar detta som en del av lagen, och gör det för att bli rättfärdig inför Gud, så kommer det att vara nödvändigt för dig att hålla hela lagen för att kunna bli rättfärdig inför Gud.

"Ty den som håller hela lagen men bryter mot ett enda bud är skyldig till allt." Jak 2:10 Så: *"Under förbannelse står den som inte håller fast vid allt som är skrivet i lagens bok och gör därefter."* Gal 3:10

Ni har kommit bort ifrån Kristus, ni som försöker bli rättfärdiga genom lagen. Ni har fallit ur nåden. Gal 5:4

Detta är mycket kraftfulla ord för dem som vill söka rättfärdiggörelse genom lagen: genom att hålla regler och förordningar.

Om du litar på detta för att få en rättfärdig ställning inför Gud, då upplever du inte Guds nåd i ditt liv.

Hela idén med att vara rättfärdig inför Gud är för att jag ska kunna ha gemenskap med Gud. *"Vad har väl rättfärdighet med orättfärdighet att göra?"* 2 Kor 6:14

Hur kan jag ha verklig gemenskap med Gud om jag är orättfärdig? Alltså måste jag bli rättfärdig för att kunna ha gemenskap med Gud.

Nu finns det två sätt på vilka jag kan bli rättfärdig. Jag kan säga: "Ja, detta är reglerna för att leva ett rättfärdigt liv. Man måste göra detta och detta, och detta och detta och detta. Och man kan inte göra detta, och detta, och detta och detta, och detta."

Jag kan sätta upp dessa regler och jag kan få mina små guldstjärnor. I slutet av varje dag kan jag klistra mina guldstjärnor på de regler som jag har hållit.

Men om jag har en hel sida med guldstjärnor, och det ändå finns en liten punkt där jag har misslyckats och inte kan klistra dit en guldstjärna, då är jag orättfärdig. Jag har brutit mot lagen. *"Ty den som håller hela lagen men bryter mot ett enda bud är skyldig till allt."* Jak 2:10

Det andra sättet att bli rättfärdig är genom tron på Jesus Kristus och att ta emot den nåd som Gud ger genom Honom, där Gud räknar mig rättfärdig som Han gjorde med Abraham. Rättfärdig, eftersom jag tror. Denna rättfärdighet beror på Jesus Kristi lidande på korset, där Han offrades i mitt ställe.

Det bygger på Guds verk. Därför är den rättfärdigheten perfekt. Den kommer att kvarstå och den har getts till mig genom min tro på Jesus Kristus. Det är vad Gud ser på: Kristi rättfärdighet som tillräknas mig genom min tro på Jesus Kristus.

Eftersom jag inte kan bli rättfärdig på det första sättet har jag valt det andra. Eftersom jag inte kan och inte har hållit hela lagen så är jag tacksam för att Gud räknar mig som rättfärdig, och jag kan ha gemenskap med Gud som är rättfärdig på grund av Jesus Kristus och min tro på Jesus Kristus.

Om vi försöker bli rättfärdiga inför Gud genom att hålla lagen då är Kristus inte till någon hjälp för oss. Man kan inte gå på två vägar.

[Vi däremot väntar i Anden genom tron på den rättfärdighet som är vårt hopp. Gal 5:5](#)

Det är den position vi har. *"Vi däremot väntar i Anden genom tron på den rättfärdighet som är vårt hopp."*

[Ty i Kristus Jesus beror det inte på om vi är omskurna eller oomskurna, utan om vi har en tro som är verksam i kärlek. Gal 5:6](#)

Och jag tror att Paulus här också kunde haft med frågan om dop eller inte dop, när det gäller den fysiska nedsänkningen i vatten. Han pratar om ritualer och kraften i ritualer för att göra oss rättfärdiga inför Gud – men problemet är att de inte kan det.

Vad som gör dig rättfärdig inför Gud är din tro som verkar i kärlek i ditt hjärta och ditt liv.

Jag tycker att det är intressant att de som väljer lagar och regler, de som vill fastställa lagar, eller de som vill leva enligt de lagar som är fastställda för dem att de alltid verkar sträva.

Det finns de människor som kommer hit. De vill sträva och de vill argumentera. De vill bevisa att dopet är nödvändigt för frälsning.

Och de vill visa att vi gör fel eftersom vi inte kör ner till havet varje kväll och döper människor i det ögonblick de blir frälsta, eftersom vi väntar med att ha våra dop tills vattnet blir varmare.

Det är för att dopet inte frälser. Det är tron på Jesus Kristus som frälser oss. Det är Guds Ande som verkar i våra hjärtan genom kärlek. Ingen kamp, ingen strävan, utan Guds Ande verkar genom kärlek.

Och varje form av relation med Gud som orsakar konflikt med min broder och får mig att bli fördömande, är något som jag verkligen inte är intresserad av. Men det är tron som verkar genom kärlek. Paulus sade:

Ni började bra. Gal 5:7

Återigen, ni kommer ihåg vad han sade: "*Ni började bra. Vem har nu hindrat er?*" Efter att ha börjat i Anden gjorde ni allt rätt i början men:

Vem har nu hindrat er, så att ni inte längre lyder sanningen? Till det har ni inte blivit övertalade av Honom som kallade er. Gal 5:7-8

Med andra ord: Ni har inte få detta från Gud. Jag gillar verkligen att säga detta till de Jehovas Vittnen som knackar på min dörr. "*Till det har ni inte blivit övertalade av honom som kallade er.*"

Man skulle inte tro de saker som Jehovas Vittnen tror, om man inte hade läst deras förvridna ståndpunkter och idéer i deras böcker.

Jag menar, man får aldrig dessa idéer genom att läsa bibeln och vänta på Gud. Ens sinne måste böjas i den riktningen genom deras skrifter. Och det är samma med mormonerna.

Man kommer inte fram till det mormonerna tror på genom att läsa bibeln. Deras tro kommer genom att läsa Mormons bok. "Denna övertalning, dessa idéer som ni har, de kommer verkligen inte från Gud, från Honom som kallat er. Dessa idéer har planterats i ert sinne av människor."

Många gånger när folk kommer till mig med några konstiga begrepp säger jag: "Var i hela världen fick du den idén ifrån?" Och ibland ljuger de för mig och säger: "Åh, jag bara väntade på Herren och läste bibeln, och Herren visade detta för mig."

Jag säger då: "Det är en lögn. Här skall jag visa dig det i den här boken. Har du läst den här boken?" "Ja, jag har läst den boken men du vet, Gud visade det för mig." "*Till det har ni inte blivit övertalade av honom som kallade er.*"

Dessa koncept, dessa irrläror som utvecklas inom kyrkan förs vidare av människor. De kommer inte till människan från Gud.

Jehovas Vittnen har bara fört vidare den arianska villoläran från den tidiga kyrkan. Och läran om att kristna skall leva i välstånd kommer från en gnostisk villolära i den tidiga kyrkan.

Dessa idéer har bara fräschats upp, de har fått nya kläder och förklaras med en ny röst.

Och man finner att de människor som ansluter sig till dessa idéer, har kopierat dem från andra människor som har anslutit sig till dem, och det går tillbaka och tillbaka och tillbaka.

Men deras lära är inte från Gud. Det är därför jag uppmuntrar er till att bara läsa bibeln.

Jag är inte alls orolig över någonting du kommer att tro genom att läsa din bibel. Jag tror inte att du behöver något mer än bibeln för att verkligen veta sanningen om Gud, och jag uppmuntrar dig till att bara läsa din bibel.

Varför kan inte Jehovas Vittnen säga detta? Jo, därför att man inte kan komma fram till deras sätt att tro genom att bara läsa bibeln.

Varför kan inte mormonerna säga detta? Jo, därför att man inte kan komma fram till deras sätt att tro genom att bara läsa bibeln.

Så fort jag börjar sälja böcker och säger: "För att verkligen förstå bibeln behöver ni läsa mina böcker därför att om ni bara läser bibeln kommer ni att förbli i mörker. Det är bara för svårt om inte våra böcker förklarar för er."

"Till det har ni inte blivit övertalade av honom som kallade er."

[Predikanten är inte emot böcker och har själv skrivit många, men han är emot tankesättet att vi inte kan förstå bibeln utan att läsa vissa böcker, ö. a.]

Lite surdeg syrar hela degen. Gal 5:9

Om du öppnar upp dörren och tillåter ett litet fel, kommer detta snart att förstoras. På grund av bristerna i detta misstag tvingas du att utveckla ytterligare doktriner eller koncept för att dölja dessa brister, och ganska snart kommer du att spåra ur.

Det finns en religiös grupp som heter Jesus Only och de tror att Jesus är Fadern, Han är Sonen, och Han är den helige Ande. Det är bara Jesus. De är unitarister, och de är verkligen nitiska, och mycket ivriga i att proklamera sin tro.

Det fanns några troende som hade bestämt sig för att de skulle omvända mig till deras sätt att tänka, och jag lyssnade och lyssnade och lyssnade på dem.

Jag har som princip att inte argumentera över bibelord så jag lyssnade till dessa män, och när de citerade bibeln sade jag: "Ja, det är vad bibeln säger." De trodde att de hade övertygat mig om deras sätt att tänka, och så började de tala om för folk: "Chuck tror detta."

Då var jag tvungen att gå till dem och säga: "Ni har inte övertygat mig, jag tror inte att det ni förkunnar är sant." De började skälla på mig och profetera att jag skulle dö och saker i den stilen.

Jag sade till dem: "Okej, säg mig när Jesus döptes, vem talade och sade: *'Denne är min Son, den Älskade. I honom har jag min glädje.'*" Matt 3:17 Är han en buktalare? När Jesus i Getsemane och på korset ropade: *'Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?'*" Matt 27:46

Vem ropade Han till?" De svarade: "Åh, Han lade ner sin gudomlighet innan han dog." Jag sade: "Åh åh åh åh åh, ni förstår: *'lite surdeg syrar hela degen'*. Nu splittrar ni upp Jesus, och så fortsatte jag:

Ja, Han är Gud här men för en stund sedan var Han inte Gud, och universum var utan Gud en liten stund. Och nu har ni tagit ställning för att Jesus är den ende.

Nu måste ni försvara er ståndpunkt gentemot det som utmanar denna åsikt, och ni måste börja sätta ihop läror eller ta ställningar som är helt obibliska, för att försvara er ståndpunkt." *"Och lite surdeg syrar snart hela degen."*

Även om det kan vara en mindre avvikelse från sanningen, så var försiktig. Försök att hålla rätt kurs. Om jag gick ombord på en 747 på Los Angeles Airport på väg till Honolulu, Hawaii, och kaptenen skulle säga:

"Nu gott folk, vi har ett litet problem med våra navigationsinstrument. De visar ungefär en grad fel, men vi hoppas att korrigera detta under flygningen." Då skulle jag säga: "Öppna dörrarna och släpp av mig."

Om navigationsinstrumenten visar fel med en grad och vi är på väg mot Hawaii, så kommer vi att missa Hawaii med 38,6 mil efter att ha flugit den sträcka det normalt tar att nå Hawaii.

Jo, när du kommer till Santa Barbara så kommer du inte ens att märka något. Du kan titta ner och se Kanalöarna. Du kan se Santa Rosa och San Miguel och San Nicolas och säga: "Hej, hej, okej, vi är på rätt kurs."

När det är en grad fel och vi bara har flugit 16 mil märker man det inte ens. Men om vi fortsätter att flyga en grad fel ut över Stilla havet, så kan vi helt missa vår destination. "*Lite surdeg syrar hela degen.*" Paulus säger:

Jag för min del litar i Herren på att ni inte skall vara av annan mening. Gal 5:10

Paulus menar: "Åh, vem hindrar er, och denna lära och allt. Men jag har förtroende för er att ni inte kommer att låta er övertygas av detta. Att ni inte kommer att vara av någon annan mening."

Men den som skapar förvirring bland er skall få sin dom, vem han än är. Bröder, om jag fortfarande predikade omskärelse, varför skulle jag då bli förföljd? Då vore korsets anstöt borta. Gal 5:10-11

Uppenbarligen sade dessa personer: "Jo, men Paulus är omskuren och han predikar omskärelse. Ni borde låta omskära er." Och Paulus sade:

"Vänta, det har jag inte predikat. Om jag predikade omskärelse, varför fortsätter de att förfölja mig? '*Då vore korsets anstöt borta.*'" Paulus predikade att Jesus betalade hela priset för vår frälsning på korset.

Det finns inget som vi kan lägga till, till vad Jesus betalade. Det är hans offer för våra synder som ger oss frälsning och syndernas förlåtelse.

Det krävs ingen ansträngning eller något arbete från vår sida. Vi kan inte göra någonting för att köpa frälsning eller förlåtelse. Våra synders förlåtelse och vår frälsning bygger helt på Jesu Kristi fullbordade verk på korset.

Dessa människor försökte lägga till någonting, utöver vad Jesus har gjort. "Kristi död för dig är inte tillräcklig. Du måste gå på en stram lina. Du måste hålla lagen och låta omskära dig."

Budskapet om frälsning genom korset var stötande. Folk försökte att lägga till något, och det var därför Paulus förföljdes av judarna eftersom han sade:

"Mose lag är inte nödvändig för rättfärdighet eller frälsning. Ni är frälsta genom Jesu fullbordade verk på korset. Korset betalade allt."

Paulus avslutar detta lilla avsnitt angående idéerna om omskärelse, och han blir lite irriterad på dem som förespråkar omskärelse. Han sade:

De som uppviglar er borde gå och stympta sig. Gal 5:12

Eller bokstavligen: "Jag önskar att de som skapar problem bland er vore kastrerade. De försöker få er att låta omskära er och jag önskar att de blev kastrerade." Stygga Paulus!

Vi tycker att detta är förolämpande i vårt samhälle idag, men på den tiden var området Galatien centrum för dyrkan av guden Sybil, och Sybils präster skulle kastrera sig.

Så detta med kastrering var något som var ganska bekant, och folket i Galatien förstod exakt vad Paulus talade om. Och låt oss gå vidare annars kan jag snabbt hamna i trubbel.

Ni är kallade till frihet, bröder. Använd bara inte friheten så att den onda naturen får något tillfälle, utan tjäna varandra i kärlek. Gal 5:13

Alltså ger det mig inte friheten att göra precis vad jag vill. Det är inte en frihet att leva efter mitt kött. Det är inte vad kristen frihet handlar om, och om du har tolkat det så har du helt missat budskapet i bibeln.

"Ni har blivit kallade till frihet." Det vill säga frihet i Jesus Kristus. Frihet från lagen och lagens slaveri eftersom den inte kan göra dig rättfärdig.

Men denna frihet är inte en frihet som tillåter mig att ägna mig åt vad än mitt kött begär. Det är frihet att inte göra de saker som köttet en gång tvingade mig att göra. Så: *"Använd bara inte friheten så att den onda naturen får något tillfälle, utan tjäna varandra i kärlek."* Den verkliga nyckeln är kärlek.

Ty hela lagen är uppfylld i detta enda budord: Du skall älska din nästa som dig själv. Gal 5:14

Så kärleken uppfyller lagen. En av de laglärda utmanade en dag Jesus angående vilket som var det största budet och Jesus sade:

"Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd. Du skall älska din nästa som dig själv. På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna." Matt 22:37,39-40

Kärlek är uppfyllandet av lagen. Om jag vandrar i Anden och om jag vandrar i kärlek, så behöver ingen lag reglera mitt liv. Lagar är till för människor utan principer.

Om en person lever enligt rätt principer så behöver han inte några lagar. Han styrs av de principer som han lever efter. Lagar är dock nödvändiga för att tygla människor utan principer.

Om du vandrar i kärlek, i den högsta kärleken till Gud och den högsta kärleken till dina medmänniskor, då behövs det ingen lag. Hela lagen är uppfylld.

För vad lagen faktiskt säger till dig är att du ska älska Gud av hela ditt hjärta och älska din nästa som dig själv. Det är allt som lagen säger till dig.

Men om ni biter och sliter i varandra, se då till att ni inte blir uppslukade av varandra. Vad jag vill säga är

detta: vandra i Anden, så kommer ni inte att göra vad köttet begär. Gal 5:15-16

Så Paulus uppmanar oss här att vandra i Anden och att leva efter Anden. Människan skapades av Gud som en levande ande. Hon var skapad av Gud och levde i gemenskap med Gud.

Gud är en överlägsen treenighet och människan är en underlägsen treenighet. Den överlägsna Treenigheten består av Fadern, Sonen och den Helige Ande.

Den underlägsna treenigheten är ande, själ och kropp hos människan, och det är i den andliga sfären som människan möter Gud. Det är där jag kommer i kontakt med Gud. Det är där Gud berör mig. I min ande, i den andliga sfären. Hans Ande vittnar med min ande att jag är ett Guds barn.

"Gud är ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning." Joh 4:24 När Adam syndade dog hans ande precis som Gud hade varnat dem för: *"ty den dag du äter av det skall du döden dö."* 1Mos 2:17

Hans ande dog och Adam bröt gemenskapen med Gud, för Gud skulle inte ha gemenskap med människan när hon dominerades av köttet. Och naturligtvis, det är precis vad frestelsen ledde Adam till – han blev dominerad av köttet.

Han såg att trädet var trevligt att titta på, frukten var god att äta och den skulle göra honom vis som Gud. *"köttets begär och ögonens begär och högmod över livets goda,"* 1Joh 2:16

Och de åt och de gav efter för sina köttliga lustar, och därigenom dominerade köttet. Köttet började regera, och människans medvetande var nu fyllt och absorberat av kroppens behov och aptit.

Gud avsåg inte att människan skulle leva på det sättet eftersom när människan lever på det sättet, är hon alienerad från Gud som är en Ande. När människans fysiska och köttliga sida dominerade, var hon inte längre ett med Gud som är en Ande och som måste tillbes i ande och sanning.

När tiden var fullbordad sände Gud sin Son att dö för människans synd, för att människan genom Honom skulle bli född på nytt genom Guds Ande, och återigen bli en andlig varelse.

När Nikodemus kom till Jesus ställde Jesus honom omedelbart inför detta och Han sade: "Du måste bli född på nytt." Nikodemus svarade: "Vad menar du? Jag kan inte gå tillbaka till min moders liv och födas på nytt. Vad pratar du om?"

Jesus sade: "Jag pratar inte om det. *'Det som är fött av köttet är kött, och det som är fött av Anden är ande. Var inte förvånad över att jag sade att ni måste födas på nytt.'*" Joh 3:6-7

Och Jesus talade till honom om den andliga pånyttfödelsen vilket sker när en person genom tron tar emot Kristus som sin Frälsare.

Det är ett verk av Guds Ande i människans hjärta och hon blir född av Anden, och har nu åter en ande som lever och är medveten om Gud. Vi försöker beskriva detta för människor, men de förstår inte.

Bibeln säger: *"En oandlig människa tar inte emot det som tillhör Guds Ande. Det är dårskap för henne, och hon kan inte förstå det, eftersom det måste bedömas på ett andligt sätt."* 1Kor 2:14

Men den som är andlig förstår dessa saker även om han inte är förstådd av andra. Och att försöka förklara för folk, för den oandliga människan, om det som tillhör Anden måste vara en av de mest frustrerande saker i världen.

Eftersom vi har blivit födda av Anden kan vi se det och vi kan förstå det, det är så enkelt som det kan vara. Men för dem som inte är födda av Anden och inte har någon förståelse för den andliga dimensionen i livet, så är det vi säger som gåtor för dem. Vi pratar nonsens i deras öron.

Vilken skillnad det verkligen är att vara född av Anden. Det är fantastiskt, är det inte det? Det förändrar vår inställning till livet, vår förståelse av Guds ord och mycket annat.

När jag har blivit född av Anden är saker plötsligt belysta. Saker som en gång var ett mysterium och jag inte kunde förstå, är nu mycket tydliga. De är avslöjade av Anden. Guds sanning till våra hjärtan.

"Också er har Gud gjort levande, ni som var döda genom era överträdelser och synder. Tidigare levde ni i dem på den här världens vis och följde härskaren över luftens välde, den ande som nu är verksam i olydnadens söner. Bland dem var vi alla en gång, när vi följde våra syndiga begär och gjorde vad köttet och sinnet ville. Av naturen var vi vredens barn, vi liksom de andra." Ef. 2:1-3

Men Gud har gjort oss levande i Kristus Jesus. Nu lever vår ande och vi kan återigen uppleva gemenskap med Gud, och glädjen och välsignelsen av gemenskapen med Gud.

Så: *"vandra i Anden"*, det vill säga, vandra i gemenskap med Gud. Vandra enligt den andliga sidan av er natur. Och om vi gör det, så kommer vi inte att uppfylla köttets begär.

Köttet kommer inte längre att styra oss. De köttsliga begären kommer inte att dominera vårt liv, utan vårt liv kommer att domineras av Anden och därmed av Gud.

Ty köttet söker det som är emot Anden och Anden söker det som är emot köttet. De två strider mot varandra för att hindra er att göra det ni vill. Gal 5:17

Det är ett krig som pågår i den troendes liv. När anden har blivit levande börjar en kamp om kontrollen över mig. Kommer jag att behärskas av Anden eller kommer jag att behärskas av köttet?

Om jag behärskas av köttet då har jag köttets sinne. Det vill säga, mitt sinne är ständigt upptaget med köttsliga saker och köttets sinne är främmande för Gud, det kan inte känna Gud. Köttets sinne är död.

Men om mitt liv domineras av Anden så jag har Andens sinne. Då tänker jag på Gud och på andliga ting och det resulterar i liv, glädje och frid i den helige Ande.

Köttets sinne är död men Andens sinne är liv och glädje och frid. Det pågår ett krig. Ska jag ge efter för mitt kött eller ska jag låta Anden leda? Denna fråga uppstår varje dag i många situationer, men jag kan faktiskt välja i dessa situationer.

Jag kan ge efter för mitt kött och jag kan ryka av ilska och jag kan gå in och slåss och kämpa och allt vad det innebär, eller så kan jag vandra i Anden och säga: "O Herre, det spelar ingen roll. Hjälp mig Herre att bara ha rätt attityd." Och jag kan bara låta det hela passera.

Så uppstår en annan situation efter fem minuter. "Jag klarade det i fem minuter." Och jag kan välja om jag ska följa köttet eller inte, eller återigen överlämna situationen till Gud och vandra i Anden.

Att vandra i Anden är inte något som sker en gång för alla. Det som skedde en gång, är att jag räknade mig själv som korsfäst med Kristus när jag accepterade Honom. Jag blev korsfäst med Kristus, men nu måste jag räkna med det i många situationer varje dag.

"Den gamla naturen, den gamle Chuck är död. Låt honom vara. Återuppliva honom inte. Han är korsfäst med Kristus och räknar med att det skall vara så. Det är bara mitt gamla kött som är upprört. Det är min gamla högmodiga natur.

Det är den gamla naturen som går sin egen väg och vill ha saker på sitt sätt. Det är den gamla naturen, räkna den som död. Att den har dött med Kristus. Det spelar egentligen ingen roll, jag kommer att följa Anden och jag kommer att behaga Gud. Jag ska vandra i kärlek."

Och så måste jag räkna den gamla människan som död varje dag, och ofta många gånger under dagen. *"Ty köttet söker det som är emot Anden och Anden söker det som är emot köttet. De två strider mot varandra."*

Jag följer inte alltid Anden. Det finns tillfällen när jag ger efter för köttet. Jag får en attityd och jag säger något som inte är från Herren. Vet du vad som händer då? Anden talar omedelbart till mig och säger:

"Det var fel." "Jo, men jag hade rätt att göra det." Och jag diskuterar med Honom ett tag: "Du vet inte hur länge jag har stått ut med det Herre. Jag försökte." Men Gud fortsätter att ta itu med mig tills jag slutligen säger:

"Åh Gud, förlåt. Jag hade fel. Förlåt mig Herre. Hjälp mig Herre. Tack Jesus för Din förlåtelse och för Din kärlek och Din nåd till mig." Och jag är renad och går vidare.

Jag gör inte alltid de saker som jag borde göra. Men när jag misslyckas så är Anden där, och det är därför jag vet att jag är ett Guds barn.

Om jag inte var ett Guds barn så skulle Han bara låta mig gå. Han skulle inte bry sig om att tillrättavisa mig. Det är en tröst att Han korrigerar mig. David sade: *"Din käpp och stav de tröstar mig."* Ps 23:4

Herden brukade använda käppen till att slå fåren på sidorna med, när de började sticka iväg och ströva omkring. Så när Gud tillrättavisar mig så vet jag: "Okej, jag är fortfarande ett av Hans får.

Han har precis slagit mig med käppen." Det tröstar mig. Jag är fortfarande Hans barn. Vi skall inte förakta tuktan från Herren. *"Ty den Herren älskar tuktar han, och han agar var son som han har kär."* Hebr. 12:6

Men om ni leds av Anden, står ni inte under lagen. Köttets gärningar är uppenbara, de är Gal 5:18-19

Och Paulus ger oss här en lista som är ofullständig eftersom han avslutar med att säga: "och annat sådant." Detta öppnar upp för en oändlig lista över köttets gärningar. Men han räknar upp några av köttets gärningar, och många av dessa köttets gärningar har att göra med våra kroppsliga drifter.

otukt, orenhet, lösaktighet, avgudadyrkan, svartkonst, Gal 5:19-20

[I KJV är det översatt trolldom, ö. a.]

Det grekiska ordet "pharmakeia" är här översatt trolldom eftersom de ofta använde droger, trolldrycker som de skulle ta när de utövade trolldom och häxeri. Och det gav dem drogrelaterade upplevelser.

fiendskap, kiv, avund, vredesutbrott, gräl, splittringar, villoläror, Gal 5:20

Det är intressant för mig att villoläror här nämns som en del av köttets gärningar och jag ifrågasatte det ett tag. Jag funderade på det och jag kom fram till: "Ja, det är ett verk av köttet eftersom en person vanligtvis blir engagerad i villoläror för att dra uppmärksamhet till sig själv."

Du vet, du kommer med någon villolära i din undervisning, alla blir glada och lyssnar på dig och alla börjar prata om din undervisning. Vår gamla köttsliga natur tycker om att göra folk glada och exalterade, människor följer dig och du tänker:

"Här har jag hittat en ny vinkling på bibeln. Ingen har någonsin sett det förut, men åh, tack Gud, Han har uppenbarat det för oss i dessa dagar." Och du utvecklar en egen liten lära vilket verkligen tilltalar ditt kött. Köttets gärningar.

illvilja, fylleri, utsvävningar och annat sådant. Gal 5:21

Så: "annat sådant" omfattar en massa saker.

Jag säger er i förväg vad jag redan har sagt: de som lever så skall inte ärva Guds rike. Gal 5:21

Detta är verkligen ett starkt språk för dem som vill leva efter köttet. När vi går igenom detta ser vi att det är dessa saker som Gud kommer att utestänga från sitt rike. Dessa saker är inte tillåtna i Guds rike.

Om du vill vara en medborgare i Guds rike då kan du inte göra dessa saker. Du kan inte låta dig styras och domineras av ditt kött.

Det är intressant att en liknande lista ges till oss i Uppenbarelseboken i det tjugoförsta kapitlet. De som kommer att utestängas från himlen och vara utanför är de som gjort dessa saker: "Men de fega, de otroende och de skändliga, mördarna, de otuktiga, trollkarlarna, avgudadyrkarna och alla

lögnare" Upp 21:8

Det finns också en annan referens i Uppenbarelseboken: "*Men utanför är hundarna och trollkarlarna, de otuktiga*" Upp 22:15 Detta är tungt. Köttets gärningar. Det är en allvarlig varning till var och en av oss som vill leva efter köttet, eller skulle vilja leva efter köttet att veta att man inte kan göra dessa saker och ärva Guds rike.

Andens frukt däremot är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och självbehärskning. Gal 5:22-23

"*Vandra i Anden, så kommer ni inte att göra vad köttet begär.*" "*Men om ni leds av Anden, står ni inte under lagen.*" Lagen förbjuder det som är köttets gärningar men även kärlekens lag förbjuder dem.

Andens frukt däremot är kärlek,

"*Köttets gärningar*" står i plural, men när det gäller "*Andens frukt*" så står ordet frukt i singular. Det finns bara en verklig Andens frukt, och det är kärlek.

glädje,

De andra ord som följer efter kärlek definierar vad agapekärlek egentligen är, och glädje är kärlekens medvetande. Har ni sett någon som är kär och all den glädje de har?

frid, tålmod, vänlighet, godhet

Kom ihåg hur Paulus definierade kärlek för oss i första Korintierbrevet kapitel 13. Där använder han ordet tålmodig. "*Kärleken är tålig och mild,*" Denna agapekärlek är vänlig och god.

trohet

[I KJV står det faith (tro), ö. a.]

Ordet tro här betyder att lita på. Det ordet har kanske en naivitet i sig genom att det handlar om tillit. Jag själv har blivit bränd så många gånger av att lita på människor men jag ber ändå: "Gud, låt mig aldrig bli bitter." Jag vill hellre lita på folk och bli bränd än att inte lita på någon.

Denna typ av kärlek är en kärlek med förtroende. Dock inte så att det blir löjligt. T.ex. om någon kommer fram och säger: "Hej, jag har en klocka som är äkta. Jag behöver pengar för att kunna komma hem. Kan du ge mig hundra dollar för den här klockan?" Jag är inte knäpp.

mildhet

I bergspredikan säger Jesus: "*Saliga är de ödmjuka,*" Matt 5:5

självbehärskning

Sådant är lagen inte emot. Gal 5:23

Jag menar, om vi vandrar i kärlek, vilka regler kan vi lägga åt sidan? Ni förstår, vi behöver inte några lagar, allt är täckt genom att vi vandrar i kärlek.

52

Galaterbrevet

med Chuck Smith

De som tillhör Kristus Jesus har korsfäst sitt kött Gal 5:24

Paulus skrev i början av Galaterbrevet: *"Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig."*

Gal 2:19-20

I Romarbrevet kapitel 6: *"Vi vet att vår gamla människa har blivit korsfäst med Kristus,"* Rom 6:6 *"Så skall också ni se på er själva: ni är döda från synden och lever för Gud i Kristus Jesus."* Rom 6:11

De som tillhör Kristus Jesus har korsfäst sitt kött med dess lidelser och begär. Om vi har liv genom Anden, låt oss då även följa Anden. Låt oss inte söka tom ära, Gal 5:24-26

De män som kom med undervisning om omskärelse strävade efter att få fler fjädrar i hatten. De var de slags människor som alltid pratade om siffror.

"Det blev tiotusen människor frälsta i förra veckan. Se på alla fjädrar i min hatt. Det är människor som har följt efter mina förvrängda läror." Men bibeln säger: *"Låt oss inte söka tom ära,"*

inte utmana varandra och inte avundas varandra. Gal 5:26

Människors ära är verkligen meningslös och tom. Sträva inte efter det. Du kommer att bli besviken. Du kommer att få många fiender, det kommer att leda till en mängd avundsjuka och en massa provokation.

Kapitel 6

Bröder, om ni kommer på någon med att begå en överträdelse, då skall ni som är andliga människor i mildhet upprätta en sådan. Men se till att inte du också blir frestad. Gal 6:1

Bibeln verkar göra en åtskillnad mellan synder och överträdelser men jag tror att skillnaden är ganska liten.

Jakob sade: *"Är någon bland er sjuk, skall han kalla på församlingens äldste, och de skall be över honom och i Herrens namn smörja honom med olja. Trons bön skall bota den sjuke, och Herren skall resa upp honom.*

Och har han begått synder, skall han få förlåtelse för dem." Jak 5:14-15

Sedan sade han: *"Bekänn alltså era synder för varandra"* Jak 5:16

[I KJV står det i vers 15: "And if he have committed **sins**", vilket betyder 'synder'. I vers 16 står det: "Confess your **faults** one to another", vilket bl.a. betyder 'fel'.

Det är olika ord i den grekiska grundtexten i vers 15 och 16.

I vers 15 står det *ἁμαρτία* (hamartia) och i vers 16 står det *παράπτωμα* (paraptōma).

Det också är det ord som står i grundtexten i Gal 6:1, och där har KJV översatt till **fault**, ö.a.]

Det finns faktiskt ingenstans i bibeln där vi uppmanas att bekänna våra synder för varandra. Vi skall bekänna våra synder för Gud:

"Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." 1Joh 1:9 Men vi kan bekänna våra överträdelser för varandra.

Många människor har hamnat i problem när det gällde att man skulle bekänna synder för varandra. En del har blivit mycket skadade av det.

Jag hörde en berättelse om tre pastorer som träffades och bestämde sig för att de skulle rensa sina samveten genom att bekänna sina synder för varandra.

Den första pastorn sade: "Jo, jag har problem med att jag dricker. Det är inte någon som vet detta men jag har alltid en flaska hemma."

Han fortsatte: "Jag dricker bara ensam och inte tillsammans med andra. Jag bara måste ha min flaska, och varje kväll innan jag går till sängs tar jag en drink eller två."

Nästa pastor sade: "Tja, mitt problem är kvinnor. Jag verkar inte kunna bli fri från lust och jag har verkligen en stark lust efter kvinnor. Det är hemskt, jag vet inte vad jag skall ta mig till." Och han började berätta om några av kvinnorna.

Den tredje pastorn sade: "Tja, min synd är skvaller och jag bara väntar på att få komma härifrån."

Vi måste vara försiktiga med den här sortens bekännelser. Vi vet inte vem som kan ha skvaller som sin synd. "Bekänn era fel och överträdelser för varandra".

"Jag är skyldig. Jag hade fel." Det är bra att bekänna men det är svårt. Jag tror att orden: "Jag hade fel", förmodligen är de tre svåraste orden att uttala, särskilt om man pratar med sin fru.

Man vill ju inte ha fel, men vi bör vara villiga att erkänna när vi har fel och när vi har gjort ett misstag. "Bekänn era fel".

"Jag var för snabb med min bedömning. Jag talade när jag borde ha varit tyst. Det var fel av mig att säga så."

"Bröder, om ni kommer på någon med att begå en överträdelse," Detta tror jag, hänvisar till villolära eftersom det står i det sammanhanget.

Någon har blivit omskuren för att han skulle bli rättfärdig. Han är bedragen av falsk undervisning.

"då skall ni som är andliga människor i mildhet upprätta en sådan. Men se till att inte du också blir frestad."

Till exempel, om det gäller en broder som hamnat i en felaktig relation så skall vi som är andligt sinnade i mildhet upprätta honom.

Gud önskar inte att fördöma syndaren utan alltid att återupprätta den som syndat. Om jag har en fördömande attityd mot alla som gör fel, då har jag inte Guds attityd mot människor.

Det är olyckligt att många människor har detta begrepp om Gud att Han vill fördöma alla som har gjort något fel. Men det är inte så. Gud vill återupprätta alla som har gjort något fel.

Om du har syndat så är det inte Guds önskan att förgöra dig. Det är Guds vilja att återupprätta dig. Om jag skall bli en Guds tjänare som vandrar i kärlek så måste jag försöka att hjälpa till i processen av återupprättande, och inte trycka ner andra ännu mer.

Man ska inte säga: "Nåja, jag visste ändå att den killen var opålitlig", utan vi skall istället tillrättavisa honom i ödmjukhet och inte komma med en överlägsen attityd.

Vi skall inte komma med kritik och fördömelser och inte vara lagiska och säga: "Hur kunde du göra det?" Vi skall upprätta andra i ödmjukhet inse: "Jag är kapabel att göra samma sak. Om det inte vore för Guds nåd och kraften från Guds Ande, så skulle jag kunna vara skyldig till exakt samma sak."

[Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag. Gal 6:2](#)

Han bär våra bördor för oss. *"Och kasta alla era bekymmer på honom, ty han har omsorg om er."* 1 Petr 5:7

Han är villig att bära din börda och nu måste vi bära varandras bördor, därmed uppfyller vi Kristi lag. *"Om en lem lider, så lider alla lemmarna med den."* 1 Kor 12:26

I Kristi kropp, församlingen, måste vi ha den typ av känslighet där vi kan betjäna varandra mera effektivt när det finns ett behov och en broder är i nöd.

När en broder lider så kan vi stå med honom och uppmuntra honom och stödja honom så att vi bär varandras bördor. Det är vad Herren vill att vi ska göra: *"Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag."*

Ty den som tror sig vara något, fast han ingenting är, han bedrar sig själv. Gal 6:3

Han kan inte lura människor omkring sig och det finns så många i denna kategori som verkligen tror att de är något, när de inte är någonting. Har du träffat någon av dessa personer? Själv har jag träffat många som har bedragit och vilselett sig själva.

Var och en skall pröva sina egna gärningar. Han behåller då för sig själv det som är värt att vara stolt över och jämför sig inte med andra. Gal 6:4

När Gud har uppenbarat någon särskilt spännande sanning till ditt hjärta, något så nytt, ovanligt, så annorlunda.

Och du känner att hela Kristi kropp behöver få del av och lära känna denna sanning som Gud har uppenbarat för dig – var snäll och låt oss kunna se hur denna sanning har förändrat ditt liv så att du bli mer lik Jesus Kristus.

Tillåt oss se hur denna sanning har förändrat dig och gjort dig till en bättre Guds tjänare. Sedan när vi ser frukten av denna sanning i ditt eget liv kommer vi och frågar dig om det. Men kom inte och tvinga dina idéer på oss.

Vi bör alla visa genom våra liv, då får vi något att verkligen glädja oss över. Låt det synas i ditt eget liv. Låt oss se resultatet i ditt liv. Sedan kan du glädjas åt vad Gud har gjort för dig.

Ty var och en skall bära sin egen börda. Gal 6:5

Det är viktigt att vi bär varandras bördor. Men du kan inte lägga din egen börda på alla andra. Du måste bära din egen börda också.

Det finns en massa människor som alltid försöker att avlasta sig sin egen börda på alla andra så att de inte behöver bära den själv. De lägger sin börda på människor omkring sig och sedan går de iväg och säger: "Okej, nu behöver jag inte längre oroa mig över detta, jag har dumpat det på någon annan."

Jag själv har en massa människor som dumpar bördor på mig. När jag berättade för min fru om något som hade dumpats på mig häromdagen sade hon: "Varför tror du att Gud gav dig breda axlar?" Jag får inte mycket sympati hemma men bra förmaningar.

Den sjätte versen är en intressant vers och jag vill inte gå mycket djupare in på det, men Paulus förklarar:

Men den som får undervisning i ordet bör dela med sig av allt gott till den som undervisar

honom. Gal 6:6

Bibeln säger: *"ty arbetaren är värd sin lön."* Luk 10:7

"Du skall inte binda till munnen på oxen som tröskar." 5 Mos 25:4 *"Jordbrukaren som arbetar hårt bör först och främst få del av skörden."* 2Tim 2:6

Jag måste säga att Gud rikligen har välsignat mig. Han har välsignat mig på alla tänkbara områden. Han har välsignat mig fysiskt med god hälsa.

Han har välsignat mig andligt i min vandring och relation med Honom. Han har välsignat mig ekonomiskt. Han har välsignat mig på alla möjliga sätt och jag tackar Gud för Hans välsignelser.

Jag tänker inte klaga och säga: *"Men den som får undervisning i ordet bör dela med sig av allt gott till den som undervisar honom."* Men ni ska veta att Gud tar hand om mig och Han gör det mycket bra.

I själva verket älskar jag att kunna gå ut och betjäna människor med Guds kärlek och sanning utan att ta betalt. I detta avseende vill jag på sätt och vis vara oberoende som Paulus.

Jag älskar att resa och besöka kyrkor, och när folk frågar hur mycket jag vill ha betalt för att komma till dem så svarar jag: "Jag skulle aldrig ta betalt för att komma till någon kyrka."

Vart jag än går och folk frågar om kostnader så säger jag alltid till dem:

"Se min Far är enormt rik och Han tar hand om alla mina behov så ni behöver inte bekymra er om att ta hand om mig. Min Far har gett mig ett frikostigt utgiftskonto."

Gud är god och Han har välsignat mig vilket jag tackar Honom för.

Jag vill bara säga: Det utbyte man får av att betjäna människor är helt fantastisk. Varje vecka får jag underbara brev från människor vars liv har blivit välsignade av undervisningen ur Guds ord.

Det är en sådan välsignelse för mig när människor berättar vad Gud gör i deras liv genom Ordet och genom undervisning i Ordet. Jag bara sitter där och blir välsignad, välsignad, välsignad.

"Men den som får undervisning i ordet bör dela med sig av allt gott till den som undervisar honom." Gal 6:6

Det syftar på ekonomi, mat och saker av detta slag. Men det är också kommunikation, muntligt och genom brev, och att bara få ett tack är många gånger mycket givande.

Du vet, du har kanske precis gått igenom något trubbel eller något annat. Du går och hämtar posten och du har då fått uppmuntrande brev. Självklart får vi också den andra typen av brev, men jag läser dem inte.

Tidigare läste vi om en person som tror att han är något, fast han inte är det. Han är bara lurad. Paulus säger nu åter:

Bedra inte er själva. Gud bedrar man inte: det människan sår skall hon också skörda. Den som sår i sitt köttets åker skall av köttet skörda undergång, men den som sår i Andens åker skall av Anden skörda evigt liv. Gal 6:7-8

Jag tror att vi människor kan så i det bördiga området i vårt sinne varje dag, men vi kan också så i köttet. Det är svårt att inte så i köttet i den tid vi lever i.

Det finns så många tidningar som publiceras vars enda syfte är att mata köttet, att stimulera köttet och köttets lustar. Att väcka och upptända köttet.

Det finns så många filmer och TV-program – alla utformade för att vi skall så i köttet och få köttet upphetsat. Låt dig inte luras.

Om du tittar på dessa filmer, läser dessa tidningar och matar ditt kött då kommer du att: *"av köttet skörda undergång,"* Låt dig inte luras. Du kan inte mata köttet och samtidigt skörda av Anden.

Många av er har problem med ert kött bara för att ni sår i köttet. Ögat är en viktig port in i människans själ och du påverkas av vad du ser. Det är hemskt att plantera skräp i ditt sinne.

Häromdagen var jag ute och arbetade i trädgården. Ett gammalt minne dök upp: När jag var en liten pojke, ungefär sju år gammal, så var det några killar som sjöng en oanständig sång. Och nu, många år senare kom den oanständiga sången tillbaka in i mitt sinne och jag tänkte:

"Åh Gud, det är hemskt att den typen av röta planterades i min hjärna när jag bara var ett litet barn. De äldre killarna som sjöng den sången när jag var en liten pojke, förorenade mitt sinne genom att plantera skräp i det, och den finns fortfarande där, jag kan inte bli av med den."

Jag kan inte nu komma ihåg vad det var för sång, utan bara att det var en oanständig sång. Men när denna sång kom till mitt minne så tänkte jag:

"Usch, vilket skräp!" och jag började genast sjunga kristna sånger och prisade Herren, och jag satte det där skräpet tillbaka till sophögen varifrån det kom.

Vi sår alltid, antingen i köttet eller i vår ande och vad vi sår får vi skörda. Det är naturligt. Sådant är livet. Låt dig inte luras i den frågan. Det underbara är att vi kan så i Anden.

"De ord som jag har talat till er är Ande och liv." Joh 6:63

"Ty Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och tränger igenom, så att det skiljer själ och ande, led och märg," Hebr 4:12

Guds ord föder vår ande, och när vi sår i Anden skall vi sedan av Anden skörda evigt liv.

Så vad jag planterar är så viktigt eftersom det jag planterar är vad som kommer att komma upp. Om jag planterar i mitt kött, kommer det att komma en skörd från köttet.

Om jag planterar i min ande, kommer det att komma en skörd från Anden. Det är mycket viktigt att vi sår mer i Anden. Herre hjälp oss!

Vi lever idag i en fruktansvärd tid i många bemärkelser. Vi har alla moderna bekvämligheter och alla är de utformade för att ta oss lite längre bort från Herren, för att absorbera vår tid. Det är så lätt att slå på TV: n och bli delaktiga i TV-programmens fantasier: en del mysterium, en del berättelser och en del romantik. Vilket slöseri med tid. Men det är så lätt, är det inte?

Att så i köttet är så lätt men: *"Bedra inte er själva. Gud bedrar man inte: det människan sår skall hon också skörda."*

Låt oss inte tröttna på att göra gott. Ty när tiden är inne får vi skörda, om vi inte ger upp. Gal 6:9

När vi börjar så i Anden vill vi ha omedelbar skörd, men när vi sår i köttet vill vi att Gud hämmar tillväxten. Vi ber: "Gud, låt inte skörden komma upp."

Men om vi sår i Anden då vi vill ha ett resultat omedelbart: "Herre, jag bad om det här för fem minuter sen, när du ska göra något?"

"Låt oss inte tröttna på att göra gott." Ge inte upp. Tappa inte modet.

"Ty när tiden är inne får vi skörda, om vi inte ger upp."

Låt oss därför göra gott mot alla människor medan vi har tillfälle, och framför allt mot dem som delar vår tro. Gal 6:10

Låt det vara vår regel i livet. Låt oss göra gott mot alla människor. Nu skriver Paulus en personlig kommentar, han säger:

Se här med vilka stora bokstäver jag skriver till er med egen hand. Gal 6:11

De flesta av Paulus brev dikterades eftersom det var vanligt på den tiden. De hade en stenograf som skrev breven för dem. Man tror dock att Paulus skrev brevet till galaterna själv.

De stora bokstäverna Paulus nämner kan handla om storleken på bokstäverna eftersom han hade dålig syn. Det kan vara så att han skrev mycket stort så att han kunde se vad han skrev.

Det är också möjligt att han syftar på längden på brevet, för om han skrev hela brevet till galaterna på egen hand, så var det ett långt brev för en person att skriva själv.

"Se här med vilka stora bokstäver jag skriver till er med egen hand." Återigen, det kan vara en ledtråd eller indikation av vilken svaghet Paulus hade i sitt kött.

Alla som vill ha gott anseende genom något yttre försöker tvinga er till omskärelse, och detta bara för att de inte skall bli förföljda för Kristi kors. Gal 6:12

De gör som andra. De följer strömmen. De vill inte lida förföljelse för Kristi kors så de predikar rättfärdighet genom lagen.

Ty de som låter omskära sig kan inte ens själva hålla lagen, men de vill att ni skall låta omskära er, för att de skall kunna skryta med att ni är omskurna.
Gal 6:13

För min del vill jag aldrig berömma mig av något annat än vår Herre Jesu Kristi kors, genom vilket världen är korsfäst för mig och jag för världen.
Gal 6:14

Herre låt mig inte berömma mig själv, utan ge Dig all ära för vad Du gjort genom Jesu Kristi död på korset.

Må jag inte söka ära för det verk som Gud har gjort genom mig, eller för något som jag äger eller har gjort, utan ärar Gud för det Han har gjort på korset genom Jesus Kristus.

"genom vilket världen är korsfäst för mig och jag för världen." Det vill säga, jag är död för världen men lever för Gud genom Jesus.

Det har ingen betydelse om man är omskuren eller oomskuren. Det som verkligen betyder något är en ny skapelse. Gal 6:15

Det påverkar inte min relation med Gud. Vad som är viktigt är att jag är en ny skapelse i Kristus, så från och med nu:

Frid och barmhärtighet över dem som följer denna regel, ja, över Guds Israel. Nu må ingen plåga mig längre, eftersom jag bär Jesu märken på min kropp.
Gal 6: 16-17

I Hebréerbrevet står det skrivet:

"Ännu har ni inte gjort motstånd ända till blods i er kamp mot synden." Hebr 12:4

Men Paulus gjorde det: *"jag bär Jesu märken på min kropp."* Han hade ärr.

Vår Herre Jesu Kristi nåd vare med er ande, bröder. Amen. Gal 6:18

Fader, vi tackar dig nu för Ditt ord och denna möjlighet vi har att studera Ditt ord så att vi kan så i Anden. För Herre, vi vill skörda av Anden. Vi vill vandra i Anden. Vi vill ledas av Anden. Vi vill leva i Anden.

Vi vill styras av Anden. Vi vill att Andens frukt ska synas i våra liv. Vi frambär våra kroppar som ett tempel som din helige Ande kan ta sin boning i. I Jesu namn. Amen.

Gud välsigne er, och må Gud fylla era hjärtan med sin Ande, och att ni vandrar i Anden och sår i Anden, så att ni kommer att skörda av Anden ett överflödande liv genom Jesus. Halleluja!